

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ปรับปรุงครั้งที่ ๒)

พุทธศักราช
๒๕๖๘

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๘

ปรับปรุงครั้งที่ ๒
วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๙

สำนักงานประกันคุณภาพ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำนำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างดี และถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและเป็นนโยบายหลักของมหาวิทยาลัยในอันที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยก้าวไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนา และมีคุณภาพในทุกพันธกิจ เริ่มตั้งแต่การผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมพระพุทธศาสนา และบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๖๘ (ปรับปรุงครั้งที่ ๒) เล่มนี้ จัดเป็นคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี และเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจในกระบวนการต่างๆ ของระบบประกันคุณภาพ สำหรับส่วนงานที่จัดการศึกษาและส่วนงานสนับสนุนการศึกษา อันจะเป็นพลังในการผลักดันให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๖๘ (ปรับปรุงครั้งที่ ๒) เล่มนี้ จะเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มกราคม ๒๕๖๘

(๒)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	(๑)
สารบัญ	(๒)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ประวัติและความเป็นมา	๑
๑.๒ หลักสูตรการและเรียนการสอน	๓
๑.๓ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในส่วนกลาง	๔
๑.๔ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในระดับวิทยาเขต วิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน หน่วยวิทยบริการและสถาบันสมทบ	๕
๑.๕ ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย	๗
๑.๖ เข็มสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย	๘
๑.๗ สีและดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย	๘
๑.๘ สุภาพชน ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย	๘
๑.๙ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และอัตลักษณ์บัณฑิต	๑๐
๑.๑๐ การบริหารงานและโครงสร้างองค์กร	๑๐
๑.๑๑ พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๒
บทที่ ๒ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา	๑๗
๒.๑ ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	๑๗
๒.๒ การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	๑๙
๒.๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๐
๒.๔ กิจกรรมดำเนินการในวงจรการจัดกระบวนการประกันคุณภาพภายใน	๒๑
๒.๕ นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	๒๒
๒.๖ สรุปรองคประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๓๑
บทที่ ๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	๓๙
๓.๑ กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	๔๐
๓.๒ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	๔๔
๓.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตร	๔๕

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน	๔๕
องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต	๕๗
องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต	๖๗
องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์	๗๑
องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	๘๐
องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	๘๗
๓.๔ แนวทางในการประเมิน ระดับหลักสูตร	๘๙
บทที่ ๔ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๑
๔.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๑
๔.๒ กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๔
๔.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๙๔
องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน	๙๔
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม	๑๐๔
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม	๑๑๖
องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๑๒๒
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ	๑๒๖
บทที่ ๕ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน	๑๓๕
๕.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน	๑๓๕
๕.๒ กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน	๑๓๘
๕.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน	๑๓๙
องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน	๑๓๙
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม	๑๔๙

(๔)

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม	๑๖๐
องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	๑๖๖
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ	๑๗๐
ภาคผนวก	๑๗๙
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๘๐
คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๘๔

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ประวัติและความเป็นมา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงสถาปนาขึ้น ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ โดยพระราชทานนามว่า มหาธาตุวิทยาลัย เมื่อปี พุทธศักราช ๒๔๓๐ และได้เปิดดำเนินการศึกษาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๓๒

ต่อมาได้ทรงเปลี่ยนจากมหาธาตุวิทยาลัยเป็น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๓๙ แต่ยังคงจัดการศึกษาเฉพาะปริยัติธรรมแผนกบาลีเท่านั้น ยังมีได้ดำเนินการศึกษาในรูปแบบอุดมศึกษาหรือรูปแบบมหาวิทยาลัยตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพื่อสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๕๐ พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานตตตมหาเถร) อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุสมัยนั้น พร้อมทั้งพระเถรานุเถระฝ่ายมหานิกายจำนวน ๕๗ รูปได้ประชุมพร้อมกันที่ตำหนักสมเด็จพระ วัดมหาธาตุฯ ปรีกษาหารือได้ข้อยุติที่จะเปิดการศึกษาในรูปแบบมหาวิทยาลัย เปิดรับผู้สนใจวิชาพระพุทธานุภาพพระปริยัติธรรมชั้นสูง ภาษาต่างประเทศและวิทยาการบางอย่าง อันเป็นอุปการณแก่การค้ำค้ำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

พุทธศักราช ๒๔๕๐ ได้มีการประกาศใช้ระเบียบมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดรับพระภิกษุสามเณร ผู้สอบได้ตั้งแต่เปรียญธรรม ๔ ประโยคขึ้นไปเข้าศึกษา พระภิกษุสามเณรที่เข้าศึกษารุ่นแรกนี้มีจำนวน ๑๕๖ รูป เปิดการศึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๐ โดยจัดให้เรียนวิชาพื้นฐาน เรียกว่า การศึกษาระดับชั้นอบรมพื้นฐานจนถึงขั้นเตรียมอุดมศึกษา เป็นเวลา ๔ ปี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๕๐- ๒๔๕๔ จากนั้นจึงให้เรียนต่อระดับปริญญาตรีในคณะพุทธศาสตร์ ซึ่งเปิดเป็นคณะแรก รับพระภิกษุสามเณรที่จบขั้นเตรียมอุดมศึกษานี้และเป็นผู้สอบได้ตั้งแต่เปรียญธรรม ๕ ประโยคขึ้นไป จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าศึกษาปีแรกในคณะพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๔๕๔ จำนวน ๑๖ รูป สำเร็จการศึกษา ในปี ๒๔๕๘ เป็นพุทธศาสตรบัณฑิตรุ่นแรก จำนวน ๖ รูป

พุทธศักราช ๒๔๕๐ ตั้งคณะพุทธศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๐๕ ตั้งคณะครุศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๐๖ เปิดสอนหลักสูตรแผนกอบรมครุศาสนศึกษาระดับประกาศนียบัตร

พุทธศักราช ๒๕๑๒ มหาเถรสมาคมได้ออกคำสั่งเรื่อง การศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๑๒ จำนวน ๑๒ ข้อ สารสำคัญของข้อ ๓ ระบุส่วนที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ว่า “ให้การศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ซึ่งดำเนินการอยู่แล้ว เป็นการศึกษาของคณะสงฆ์”

พุทธศักราช ๒๕๑๖ ตั้งคณะเอเชียอาคเนย์ ต่อมาเปลี่ยนเป็นคณะมานุษยสังคมศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๑ ตั้งวิทยาเขตหนองคายที่วัดศรีสะเกษ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยเปิด สอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรคณะครุศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๖ แยกคณะมานุษยสังคมศาสตร์ออกเป็นคณะมนุษยศาสตร์ และ คณะสังคมศาสตร์ การดำเนินการแยกคณะในครั้งนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ มีความชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะวิชามากยิ่งขึ้น โดยวิชาสายสังคมศาสตร์ไปตั้งคณะสังคมศาสตร์ และวิชาสายภาษาศาสตร์ จิตวิทยาไปตั้งคณะมนุษยศาสตร์

พุทธศักราช ๒๕๒๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช องค์เอกอัครศาสนูปถัมภก โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ กำหนดวิถียุทธศาสตร์สำเร็จวิชาการทางพระพุทธศาสนา พ.ศ.๒๕๒๗ โดยมาตรา ๔ (๓) กำหนดไว้ว่า “ให้ผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวิทยฐานะชั้นปริญญาตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต”ใช้อักษรย่อว่า“พ.บ.”

พุทธศักราช ๒๕๒๘ ตั้งวิทยาเขต ๒ แห่ง คือ (๑) วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ที่วัดแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ (๒) วิทยาเขตเชียงใหม่ที่วัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พุทธศักราช ๒๕๒๙ ตั้งวิทยาเขต ๓ แห่ง คือ (๑) วิทยาเขตขอนแก่น ที่วัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันย้ายที่ทำการไป ที่เลขที่ ๓๐ บ้านโคกสี ตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (๒) วิทยาเขตนครราชสีมาที่วัดพระนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปที่บ้านหัวถนน ถนนชาติพัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และ (๓) วิทยาเขตอุบลราชธานีที่วัดมหาวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปที่บ้านหมากมี ตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

พุทธศักราช ๒๕๓๐ สภามหาวิทยาลัย ประกาศใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการบริหาร ๒๕๓๐ และตั้งวิทยาเขต ๒ แห่ง คือ (๑) วิทยาเขตสุรินทร์ที่วัดศาลาลอย อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันย้ายที่ทำการไปอยู่ที่ หมู่ที่ ๘ ตำบล นอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และ (๒) วิทยาเขตแพร่ที่วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

พุทธศักราช ๒๕๓๔ ตั้งวิทยาเขตพะเยาที่วัดศรีโคมคำ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

พุทธศักราช ๒๕๓๕ ตั้งวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส ที่วัดมหาสวัสดิ์ด้นาคพุมาราม อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช องค์เอกอัครศาสนูปถัมภก โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้มีสถานภาพเป็นนิติบุคคล และเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๐

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัย มีส่วนงานจัดการศึกษา รวม ๔๔ แห่ง คือ วิทยาเขต ๑๒ แห่ง วิทยาลัย ๒๘ แห่ง และหน่วยวิทยบริการ ๔ แห่ง เพื่อให้การศึกษาระดับปริญญาตรีได้ขยายไปทั่วทุกมุมของโลก มหาวิทยาลัยยังได้รับ สถาบันการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ เข้าเป็นสถาบันสมทบอีกจำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย

พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยพระพุทธศาสนาตองกุก ซอนบอบ เกาหลีใต้

พุทธศักราช ๒๕๔๗ มหาปัญญาวิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พุทธศักราช ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาซิน จู ไต้หวัน

พุทธศักราช ๒๕๕๐ สถาบันพระพุทธศาสนานานาชาติศรีลังกา ประเทศศรีลังกา

พุทธศักราช ๒๕๕๑ ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์

พุทธศักราช ๒๕๕๑ วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์

พุทธศักราช ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนา ธรรมะ เกท บูดาเปสต์ ประเทศฮังการี

พุทธศักราช ๒๕๖๘ The Hong Kong Tung Lum Pure Land Institute เขตบริหารพิเศษฮ่องกง แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

๑.๒ หลักสูตรและการเรียนการสอน

ก. ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๙๐ คณะพุทธศาสตร์ เปิดการศึกษาระดับปริญญาตรี มีหลักสูตรปรับพื้นฐานความรู้ ของนิสิต ๒ ระดับ คือ ระดับพื้นฐานทั่วไปกับเตรียมอุดมศึกษา ต่อมา หลักสูตรนี้ได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนบาลีอบรมศึกษา โรงเรียนบาลีสาริตศึกษา และโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา ในปัจจุบัน โรงเรียนทั้ง ๓ นี้ อยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๐๖ เปิดสอนระดับ ป.กศ. และพุทธศักราช ๒๕๐๘ เปิดสอนระดับ ป.กศ.สูง ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดสอนหลักสูตรนี้แล้ว

พุทธศักราช ๒๕๓๖ เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร (วิชาชีพรู) (ปัจจุบันพัฒนามาเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพรู)

พุทธศักราช ๒๕๔๗ เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาบริหารกิจการคณะสงฆ์ รับพระ ภิกษุสามเณรเข้าเรียน สำหรับพระภิกษุสามเณรผู้จบการศึกษานักรธรรมชั้นเอก เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรและสามารถใช้เป็นวุฒิการศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรประกาศนียบัตร จำนวน ๗๖ หลักสูตร

ข. ระดับอุดมศึกษา

๑) ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญาตรี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๙๐ เป็นต้นมา ปัจจุบันเปิดสอนใน ๔๗ ส่วนงานจัดการศึกษา ประกอบด้วย คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มีหลักสูตรระดับปริญญาตรี รวม ๑๘๓ สาขาวิชา โดยหลักสูตรทั้งหมดนี้ ไม่นับรวมที่เปิดในสถาบันสมทบ

๒) ระดับปริญญาโท

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญาโท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๓๑ เป็นต้นมา ปัจจุบัน มีหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน ๕ หลักสูตรและหลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๑๑๘ สาขาวิชา

๓) ระดับปริญญาเอก

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเปิดสอนระดับปริญญาเอก ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ปัจจุบัน มีหลักสูตรระดับปริญญาเอก จำนวน ๕๖ สาขาวิชา

๑.๓ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในส่วนกลาง

๑. บัณฑิตวิทยาลัย

๒. คณะพุทธศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา

- ภาควิชาพระพุทธศาสนา
- ภาควิชาศาสนาและปรัชญา
- ภาควิชาบาลีและสันสกฤต

๓. คณะครุศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา

- ภาควิชาบริหารการศึกษา
- ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
- ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

๔. คณะมนุษยศาสตร์ มี ๓ ภาควิชา

- ภาควิชาภาษาไทย
- ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
- ภาควิชาจิตวิทยา

๕. คณะสังคมศาสตร์ มี ๔ ภาควิชา

- ภาควิชารัฐศาสตร์
- ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
- ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
- ภาควิชานิติศาสตร์

๑.๔ ส่วนงานที่จัดการศึกษาในระดับวิทยาเขต วิทยาลัย หน่วยวิทยบริการและสถาบันสมทบ

ก. วิทยาเขต

- ๑) วิทยาเขตหนองคาย
- ๒) วิทยาเขตเชียงใหม่
- ๓) วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- ๔) วิทยาเขตขอนแก่น
- ๕) วิทยาเขตนครราชสีมา
- ๖) วิทยาเขตอุบลราชธานี
- ๗) วิทยาเขตแพร่
- ๘) วิทยาเขตสุรินทร์
- ๙) วิทยาเขตพะเยา
- ๑๐) วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม
- ๑๑) วิทยาเขตนครสวรรค์
- ๑๒) วิทยาเขตนครน่าน เฉลิมพระเกียรติฯ

ข. วิทยาลัย

- ๑) วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
- ๒) วิทยาลัยสงฆ์เลย
- ๓) วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
- ๔) วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
- ๕) วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์
- ๖) วิทยาลัยสงฆ์ปัตตานี
- ๗) วิทยาลัยสงฆ์เข็ยงราย
- ๘) วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง

- ๙) วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร
- ๑๐) วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ
- ๑๑) วิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติ
- ๑๒) วิทยาลัยพระธรรมทูต
- ๑๓) วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี
- ๑๔) วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- ๑๕) วิทยาลัยสงฆ์ร้อยเอ็ด
- ๑๖) วิทยาลัยสงฆ์พ่อขุนผาเมือง เพชรบูรณ์
- ๑๗) วิทยาลัยสงฆ์ราชบุรี
- ๑๘) วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร
- ๑๙) วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ
- ๒๐) วิทยาลัยสงฆ์ระยอง
- ๒๑) วิทยาลัยสงฆ์มหาสารคาม
- ๒๒) วิทยาลัยสงฆ์สุราษฎร์ธานี
- ๒๓) วิทยาลัยสงฆ์อุทัยธานี
- ๒๔) วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- ๒๕) วิทยาลัยสงฆ์กาญจนบุรีศรีไพบูลย์
- ๒๖) วิทยาลัยสงฆ์ชลบุรี
- ๒๗) วิทยาลัยสงฆ์จันทบุรี
- ๒๘) วิทยาลัยสงฆ์กำแพงเพชร
- ๒๙) วิทยาลัยสงฆ์ตาก
- ๓๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณบาสีเกรวาทราชวิทยาลัย

ค. หน่วยวิทยบริการ

- ๑) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมะนัง จังหวัดสงขลา
- ๒) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดหมอนไม้ อำเภอมะนัง จังหวัดอุดรธานี
- ๓) หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดกลาง อำเภอมะนัง จังหวัดกาฬสินธุ์
- ๔) หน่วยวิทยบริการคณะสังฆมณฑล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดอินทาราม ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ง. สถาบันสมทบ

- ๑) วิทยาลัยพระพุทธศาสนาตองกุก ซอนบอบ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
- ๒) สถาบันพระพุทธรศานานานาชาติศรีลังกา ประเทศศรีลังกา
- ๓) วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์
- ๔) มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนา ธรรมะ เกท บูดาเปสต์ ประเทศฮังการี
- ๕) The Hong Kong Tung Lum Pure Land Institute เขตบริหารพิเศษฮ่องกง แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

๑.๕ ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

เป็นพระจุลมงกุฏ (พระเกี้ยว) เปล่งรัศมี เป็นส่วนพระราชลัญจกรประจำพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ตรงฐานพระเกี้ยวมีอักษรย่อ ม จ ร หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประดิษฐานอยู่ตรงกลางของธรรมจักร ที่ขอบกลางด้านบนของธรรมจักรมีอักษรภาษาบาลีว่า ปญญา โลกสมิ ปชโชโต แปลว่า ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะอำนวยแสงสว่างทางปัญญาให้แก่ชาวโลก ที่ขอบกลางด้านล่างมีอักษรชื่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลักษณะงานที่ต้องใช้ตราสัญลักษณ์นี้

- ๑. งานด้านเอกสารตามระบบงานสารบรรณ
- ๒. งานด้านทะเบียนการศึกษา
- ๓. งานด้านการออกหลักฐานสำคัญของมหาวิทยาลัย

๑.๖ เข็มสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

เป็นพระจุลมงกุฏ (พระเกี้ยว) เปล่งรัศมี เป็นส่วนพระราชลัญจกรประจำพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ด้านหลังพระเกี้ยวมีธรรมจักร ตรงฐานของพระเกี้ยวมีอักษร ม จ ร เป็นชื่อย่อ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และข้างล่างสุด มีอักษรชื่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลักษณะงานที่ต้องใช้เข็มสัญลักษณ์นี้

๑. ใช้เป็นเข็มสัญลักษณ์ประดับ
๒. ใช้เป็นเข็มสัญลักษณ์ประดับปริญญาบัตร
๓. ใช้เป็นเครื่องหมายในกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

๑.๗ สีและดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย

- ๑) สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีชมพู
- ๒) ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ดอกโกศก

๑.๘ สู่ภาคิต ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

๑) สู่ภาคิต

ปณญา โลกสมิ ปชโชโต แปลว่า ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก

๒) ปรัชญา

จัดการศึกษาพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่พัฒนาจิตใจและสังคม

๓) ปณิธาน

เป็นสถานศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์

๔) วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ และสร้างพุทธนวัตกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม”

The University provides Buddhist Studies integrated with modern sciences and creates Buddhist Innovation for the Development of Mentality and Society

๕) พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ โดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของการเป็นมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ การเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา โดยกระบวนการผลิตบัณฑิตจะบูรณาการร่วมกับพันธกิจด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการบริการวิชาการ และด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีสติปัญญาและคุณธรรม ตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

สติปัญญาและคุณธรรม หมายถึง ความรอบรู้วิชาการด้านพระพุทธศาสนา และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมตามหลักอริยวัฑฒิ ๕ ประกอบด้วย ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญาและมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

วิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมควบคู่ไปกับกระบวนการเรียน การสอน การบริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เน้นการพัฒนาองค์ความรู้ในพระไตรปิฎกโดยวิธีสหวิทยาการแล้วนำองค์ความรู้ที่ค้นพบมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาศีลธรรมและจริยธรรมของสังคม รวมทั้งพัฒนา ปัญญาและคุณธรรม การพัฒนาคุณภาพงานวิชาการด้านพระพุทธศาสนาโดยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาที่มี ชื่อเสียงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพนักวิจัย ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพุทธ นวัตกรรมให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและมีความเป็นสากล และใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม เพื่อบูรณาการพระพุทธศาสนา กับศาสตร์สมัยใหม่ให้สู่ภาคปฏิบัติได้ อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมให้บุคลากรและ นิสิต มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีจิตอาสา ความเจริญงอกงาม ทางสติปัญญาและคุณธรรม การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาการบริการวิชาการที่เกิดจาก ประสบการณ์การปฏิบัติงานของบุคลากรและ

นิสิตร่วมกับภาคีเครือข่ายการบริการวิชาการในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพุทธนวัตกรรมในการแก้ปัญหาและเสริมสร้างสันติสุขและความมั่นคงของชุมชน วัด ท้องถิ่น และสังคม โดยใช้การปฏิบัติศาสนกิจและการบริการสังคมของนิสิต เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจ

ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยได้ร่วมกับภาคีเครือข่าย ชุมชน วัด ท้องถิ่น หรือเครือข่ายความร่วมมือในต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างและ พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เอื้อต่อการศึกษาโดยใช้ พระพุทธศาสนาเป็นกลไกเพื่อสร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นไทยรวมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นรากฐานของการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๑.๙ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและอัตลักษณ์บัณฑิต

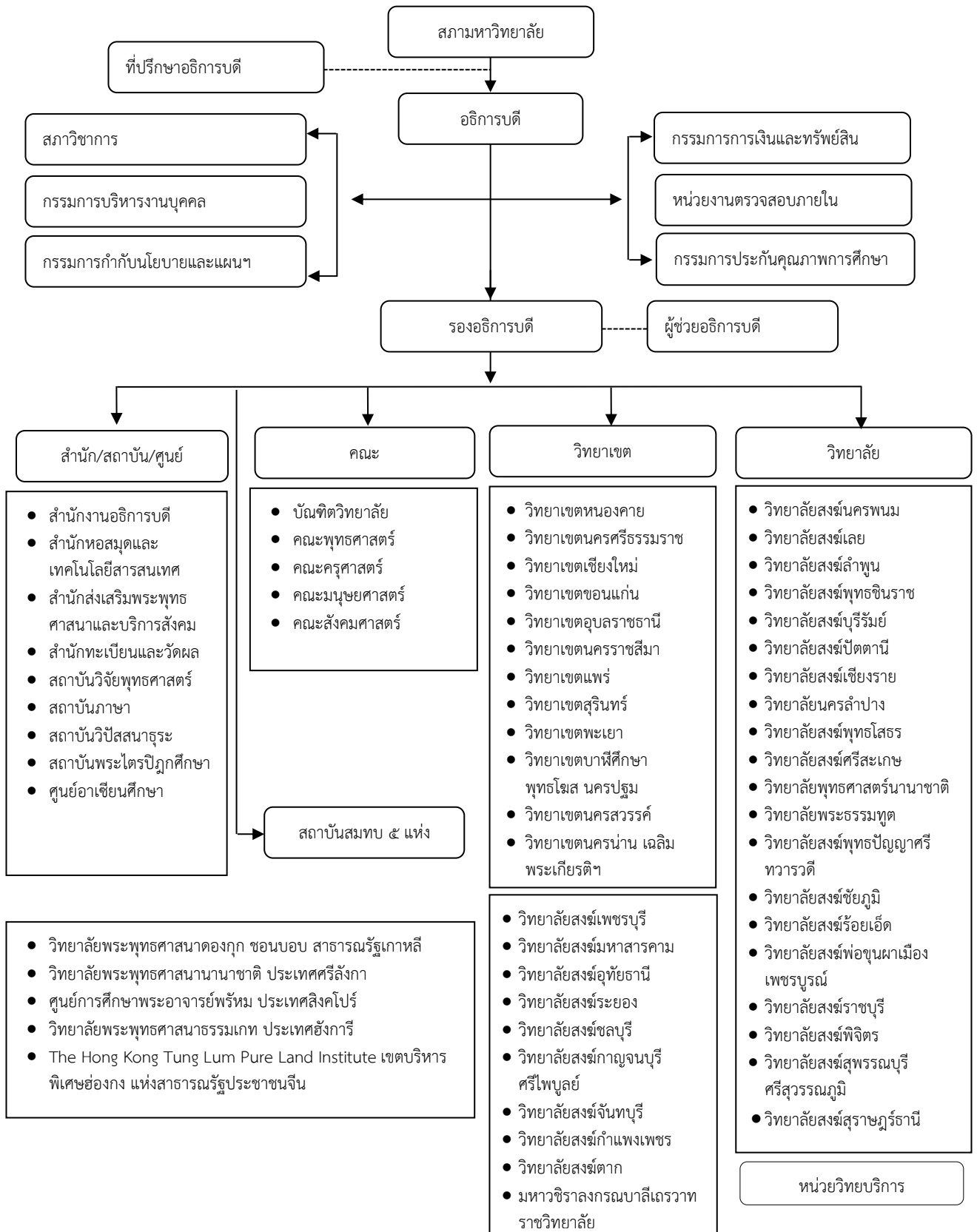
- ๑) เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
  - บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา
- ๒) อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
  - ประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม
- ๓) อัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย
  - มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา

๑.๑๐ การบริหารงานและโครงสร้างองค์กร

๑) การบริหารงาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ถือเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย ฝ่ายมหานิกาย การบริหารและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางกฎหมายทั้งกับรัฐบาลและคณะสงฆ์ โดยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด

๒) โครงสร้างองค์กร

๑.๑๑ พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้เริ่มดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกองวิชาการ สำนักงานอธิการบดีร่วมกับคณะกรรมการจัดการประชุมเสวนาแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและชี้แจงถึงความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มีผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยทั้งส่วนกลางและวิทยาเขตเข้าร่วมประชุม โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังได้เชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอมก) ซึ่งที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรดำเนินการให้เป็นที่ไปตามระบบซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เวลานั้นเป็นช่วงที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำลังดำเนินการปรับเกณฑ์มาตรฐานตามองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบประกันคุณภาพให้เหมาะสมกับการเรียนการจัดการศึกษาของไทย

ระยะที่หนึ่ง คณะกรรมการอำนวยการการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัย ๕๒ เกณฑ์ และ ๕๙ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๑ (๒๕๔๔-๒๕๔๖) ใช้ระบบให้คะแนนเป็น ๓ A (Awareness Attempt and Achievement)

ระยะที่สอง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ยังคงใช้ระบบเดิมคือระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) โดยคณะกรรมการอำนวยการได้ปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามาเป็น ๑๕ ปัจจัย ๕๘ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๒ (๒๕๔๗-๒๕๔๘) ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ระยะนี้เองที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เข้ามาประเมินคุณภาพการศึกษากายนอกมหาวิทยาลัย ในรอบที่ ๑ (๘ มีนาคม ๒๕๔๘)

ระยะที่สาม หลังจากที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเข้ามาประเมิน คุณภาพภายนอกและรายงานผลการประเมินแล้ว คณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยใหม่ เพื่อให้เรียบง่ายและสะดวกต่อการดำเนินงานของทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย โดยปรับจากปัจจัยเป็นมาตรฐานตาม สมศ. ประกอบด้วย ๗ มาตรฐาน ผสมผสานจากปัจจัยทั้งหมดเข้ามาอยู่ตาม

มาตรฐานนั้นๆ ระบบนี้ครอบคลุมการดำเนินการ ของส่วนงานที่จัดการศึกษาและส่วนงานที่สนับสนุนการศึกษาตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทุกประการ ดังนี้

- มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต
- มาตรฐานที่ ๒ ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- มาตรฐานที่ ๔ ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- มาตรฐานที่ ๕ ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
- มาตรฐานที่ ๖ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
- มาตรฐานที่ ๗ ด้านการประกันคุณภาพ

คณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ครั้งที่ ๓ (๒๕๔๙-๒๕๕๐) โดยใช้ระบบ ๗ มาตรฐาน ตามเกณฑ์การประเมินของ สมศ. เพื่อเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพภายในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยใช้เป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.ในรอบที่ ๒ (๒๓-๒๕ มกราคม ๒๕๕๑)

ระยะที่สี่ หลังจากที่มหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่สองแล้ว ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเป็น ๙ องค์ประกอบ ๕๖ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน
- องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิต
- องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ระยะที่ห้า มหาวิทยาลัยได้จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก ผนวกกับเกณฑ์ประเมินของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ประเมินคุณภาพการศึกษาของส่วนงานที่จัดการศึกษาทุกส่วนงาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ระบบการประกันคุณภาพ

การศึกษาครั้งนี้ มี ๙ องค์ประกอบ ๔๒ ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ๔ ตัวบ่งชี้ กระบวนการ (Process) ๑๘ ตัวบ่งชี้ และผลผลิต (Output) หรือผลกระทบ (Impact) ๒๐ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบการให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระยะที่หก มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ กำหนดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย (๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ (๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ครอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธรศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย หลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตรและเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ
- องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ
- องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

ระยะที่เจ็ด กระทรวงศึกษาธิการออกประกาศ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาเดิมให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อใช้เป็นกลไกในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามระบบที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับใหม่และเพื่อให้ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาสะท้อนเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและสนองตอบนโยบายของประเทศ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยจัดทำตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพใหม่เพิ่มเติมตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ และเพื่อให้ ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาสะท้อนเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและสนองตอบนโยบายของประเทศ แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๑ ตัวบ่งชี้ (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๗ ตัวบ่งชี้ และ (๓) ระดับสถาบัน มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๗ ตัวบ่งชี้ ใช้ประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ระยะที่แปด ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ปรับปรุงเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ส่วนงาน (คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย) และมหาวิทยาลัย โดยได้ดำเนินการเพิ่มตัวบ่งชี้กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา จำนวน ๘ ตัวบ่งชี้ เข้าในเกณฑ์ประกันคุณภาพทั้ง ๓ ระดับ และดำเนินการปรับสาระสำคัญของเกณฑ์ประกันคุณภาพระดับหลักสูตรให้สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการ

มาตรฐานอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และรายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยยังได้อนุมัติให้ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน AUN-QA Version ๔ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอาเซียน ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมาตรฐานสากล พร้อมทั้งยังคงรักษาเอกลักษณ์และความโดดเด่นในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาได้อย่างสมบูรณ์

บทที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

๒.๑ ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ คือ

๑) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

๒) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

๓) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

๔) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

๕) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

๖) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๗) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

๘) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้

ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

๙) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ๔ กลุ่ม

๑๐) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ออกกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรสถาบันศึกษา กฎกระทรวง เรื่อง การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามความเชี่ยวชาญ

นอกจากนี้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้ออกประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด

ด้วยเหตุนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

๒) เพื่อให้หลักสูตร ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

๓) เพื่อทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุง ในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง

๔) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

๕) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

๒.๒ การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในหมวด ๕ ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา ๓๔ ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ออกกฎกระทรวง เรื่อง การจัดกลุ่มสถาบัน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา โดยมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจัดอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักศาสนา นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังได้ออกกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยใน ๔ ด้าน คือ มาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานด้านการศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรม มาตรฐานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มาตรฐานด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาต้องผลลัพธ์การเรียนรู้ อย่างน้อย ๔ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านความรู้ ๒) ด้านทักษะ ๓) ด้านจริยธรรม ๔) ด้านลักษณะบุคคล

นอกจากนี้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้ออกประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษาทั้งมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๓ ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๒๖ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๒๖ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับเพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและระดับสถาบันตามระบบและกลไกที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้ทราบสถานการณ์ที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง

ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต้องดำเนินการในรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย

แนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแยกออกเป็น ๔ ขั้นตอนตามระบบวงจรการพัฒนาคุณภาพ PDCA / PDSA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act)

๒.๔ กิจกรรมดำเนินการในวงจรการจัดกระบวนการประกันคุณภาพภายใน

- ๑) มหาวิทยาลัยวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
- ๒) มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ ๑๒ เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และสถาบัน
- ๓) หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร
- ๔) คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ๕) คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยประเมินตนเอง และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
- ๖) มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
- ๗) มหาวิทยาลัยประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป
- ๘) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี

๙) ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน ๑๒๐ วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

๒.๕ นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวเองชี้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี ๒ ประเภท คือ

๑) **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

๒) **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ๔ ประการไปพร้อมๆ กันได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย ๖ ประการต่อความรู้ ได้แก่

- ๑) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- ๒) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- ๓) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- ๔) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- ๕) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- ๖) การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ ๖ ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้ง ความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือและส่วนอื่นๆ ของร่างกาย(ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการ ความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกัน ไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทาง วิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและ เปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการ เปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตน เพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุน เป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization-wide Goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็น มากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละ องค์กรประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่าง สมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการ ร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้าง สำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะใน กลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนน ตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความ วิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) โดยมี กองบรรณาธิการจัดทำรายงานการ

ประชุมหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย ๓ หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย ๓ ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการการทำการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนกลยุทธ์/แผนพัฒนา หมายถึง แผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยมหาวิทยาลัยนำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนามาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของมหาวิทยาลัย ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของ

ทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่มหาวิทยาลัยใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือมหาวิทยาลัยจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของ มหาวิทยาลัย

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาหลักสูตรภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนา ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง วิธีการที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ที่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

- ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

- ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา

(ที่มา: คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๔)

พินิจพิจารณา (Peer Review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ เมื่อ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ หนังสือเวียนที่ ศธ ๐๕๐๖ (๒)/ว๕๐๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุง อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่

เหมาะสม ให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบใน การตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทาง ศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายใน กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็น

จากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

พุทธนวัตกรรม หมายถึง สิ่งที่ถูกปรับปรุงหรือพัฒนาขึ้นใหม่ โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านผลผลิต กระบวนการ การให้บริการ และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การสร้างคุณค่า การเพิ่มมูลค่า การสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ในด้านสุขภาพใจ สุขภาพกาย รวมไปถึงอาชีพและชุมชน

สติปัญญาและคุณธรรม หมายถึง มีความรอบรู้วิชาการด้านพระพุทธศาสนาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม มีภาวะผู้นำ รู้เท่าทันสังคมและการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีความมุ่งมั่นพัฒนาตน มีศีลธรรม มีจิตอาสา และมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

บัณฑิตมีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรม หมายถึง ความรอบรู้วิชาการด้านพระพุทธศาสนา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมตามหลักอริยวัฑฒิ ๕ ประกอบด้วย ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญา และมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สำหรับอาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าใหม่ตั้งแต่เกณฑ์มาตรฐานนี้เริ่มใช้บังคับต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า ๙ เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานดังนี้

๙ - ๑๒ เดือน คิดเป็น ๑ คน

๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน คิดเป็น ๐.๕ คน

น้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่สถานบันอุดมศึกษาเห็นชอบหรืออนุมัติ มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

คุณวุฒิที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หมายถึง คุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสาขาวิชา หากสาขาวิชาใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานสาขาวิชา หรือประกาศมาตรฐานสาขาวิชาไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ ให้หมายถึงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพของหลักสูตร หรือคุณวุฒิอื่น แต่มีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นที่ประจักษ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในหลักสูตรสาขานั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยการพิจารณาคุณวุฒิที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานบันอุดมศึกษา

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน สามารถใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ขอให้เสนอดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ. ๐๘ ภายใน ๓๐ วัน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

นักวิจัยประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งนักวิจัยในสถานบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่ค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

การตกลงร่วมผลิต หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรภายนอกนั้น ๆ

องค์กรภายนอก หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น

หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิต บัญชีของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ประสบการณ์ด้านปฏิบัติการ หมายถึง การทำงานร่วมกับสถานประกอบการโดยมีหลักฐานรับรองผลการปฏิบัติงานที่เกิดประโยชน์กับสถานประกอบการ หรือหลักฐานรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือมีผลงานทางวิชาการประเภทการพัฒนาเทคโนโลยี หรือผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมเผยแพร่มาแล้ว

๒.๖ **สรุปองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน				
๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย กมอ.	√			
องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต				
๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕				√

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัย ของผู้สำเร็จการศึกษา - (ปริญญาตรี) ร้อยละของของ บัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ และบัณฑิตศฤงค์ปริญญาตรีที่ ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อีกระภายใน ๑ ปี - (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิต และผู้สำเร็จการศึกษาใน ระดับปริญญาโทที่ได้รับการ ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ - (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิต และผู้สำเร็จการศึกษาใน ระดับปริญญาเอกที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่				√
๒.๓ บัณฑิตปริญญาตรี มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ - ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์				√
๒.๔ บัณฑิตสอบผ่านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตปริญญาตรีตาม เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด - ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ สอบผ่านภาษาอังกฤษ - ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ				√
องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต				
๓.๑ การรับนิสิต		√		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			
	มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต		√		
องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์				
๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์		√		
๔.๒ คุณภาพอาจารย์		√		
๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์				√
องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมิน ผู้เรียน				
๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร		√		
๕.๒ การวางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียนการ สอน			√	
๕.๓ การประเมินผู้เรียน				√
องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			√	
รวม	๑	๕	๒	๖

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จำนวนรวม ๒๖ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน			
๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			√
๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษา หลัก พระพุทธศาสนาหรือ ให้นำหลัก พระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)	√		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๑.๓ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	√		
๑.๔ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	√		
๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้าน พระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	√		
๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์			√
๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี สารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด			√
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม			
๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์		√	
๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงาน สร้างสรรค์	√		
๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนา ปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	√		
๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย			√
๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนา ปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)			√
๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่ บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการ นำไปใช้ประโยชน์			√
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม			
๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม		√	
๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้าง ความเข้มแข็งแก่ชุมชน			√

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๓.๓ บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการ อ้างอิง (กลุ่ม ๔)	√		
องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม		√	
๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอด ศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธ ศาสนาแบบ สร้างสรรค์			√
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ			
๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และ เอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย		√	
๕.๒ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ ของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย			√
๕.๓ ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร		√	
๕.๔ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือใน ประเทศหรือต่างประเทศ			√
๕.๕ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ พัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)		√	
๕.๖ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือ กับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)			√
รวม	๗	๘	๑๑

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม ๒๗ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน			
๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			√
๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)	√		
๑.๓ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	√		
๑.๔ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	√		
๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	√		
๑.๖ การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี		√	
๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี		√	
๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์			√
๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด			√
องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม			
๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์		√	
๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์	√		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนา ปัญหาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	√		
๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย			√
๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่ พัฒนาปัญหาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)			√
๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรม ที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการ นำไปใช้ประโยชน์			√
องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม			
๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม		√	
๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริม สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน			√
๓.๓ บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับ การอ้างอิง (กลุ่ม ๔)	√		
องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม			
๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม		√	
๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอด ศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบ สร้างสรรค์			√
องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ			
๕.๑ การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการ กำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่ม มหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย		√	
๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาเขตและ วิทยาลัย			√

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ ผลลัพธ์
๕.๓ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ ของมหาวิทยาลัย		√	
๕.๔ ระบบกำกับประกันคุณภาพ หลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย		√	
๕.๕ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือ ในประเทศหรือต่างประเทศ			√
๕.๖ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)		√	
๕.๗ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือ กับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)			√
รวม	๗	๙	๑๑

บทที่ ๓

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงาน และการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

๑. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นิสิต อาจารย์ หลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

๒. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตาม มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานอุดมศึกษาได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในกฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕

๓. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จะต้องรายงานข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพิชญ์พิจารณา (Peer Review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

๓.๑ กรอบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
๑. การกำกับมาตรฐาน	๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย กมอ.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร - ปริญญาตรี เกณฑ์ ๕ ข้อ - บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ ๑๐ ข้อ
๒. บัณฑิต	๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา - (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี - (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ - (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนิสิตปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
	๒.๓ บัณฑิตปริญญาตรีมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	- ร้อยละบัณฑิตปริญญาตรีมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
	๒.๔ บัณฑิตสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ - ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ
๓. นิสิต	๓.๑ การรับนิสิต	- การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษา - กระบวนการรับนิสิต - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา การปรับพื้นฐานความรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษา

องค์ประกอบใน การประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
	๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต	<ul style="list-style-type: none"> - การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นิสิตในระดับปริญญาตรี - พัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ของแต่ละช่วงปี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนิสิตและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
	๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต	<ul style="list-style-type: none"> - การคงอยู่ - พัฒนาการผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตในของแต่ละช่วงปี - การสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต
๔. อาจารย์	๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	๔.๒ คุณภาพอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผลงานวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ความเข้าใจในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
		<ul style="list-style-type: none"> - การคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
<p>๕. หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน</p>	<p>๕.๑ สาระของรายวิชาในหลักสูตร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบหลักสูตร - การกำหนดวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร - การกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลที่ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ
	<p>๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบรายวิชา กับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด - การกำหนดผู้สอน คำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน เพื่อให้นิสิตสามารถสร้างองค์ความรู้ทักษะ คุณลักษณะวิชาการและวิชาชีพได้จริง - การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้กับโลกของการทำงานจริง และตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด - การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์ - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์

องค์ประกอบใน การประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
		<ul style="list-style-type: none"> - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	๕.๓ การประเมินผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต - การทบทวน ตรวจสอบ กำกับทำให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) - การรายงานผลการเรียนรู้ที่นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทั้งของอาจารย์และนิสิตเพื่อให้มั่นใจว่านิสิตบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรและรายวิชากำหนด
๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัยสงฆ์/สถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๓.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง มี ๑ ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กั้ระดับปริญญา หากผลการดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ ๒-๖ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ ๑๔ ตัวบ่งชี้}}{๑๔}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐

หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐.๐๑ - ๕.๐๐

หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน ๐.๐๑ - ๒.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ น้อย

คะแนน ๒.๐๑ - ๓.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ปานกลาง

คะแนน ๓.๐๑ - ๔.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

คะแนน ๔.๐๑ - ๕.๐๐ หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก

๓.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตร**องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน**

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา มีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือส่งเสริมสนับสนุนติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการประเมินผลการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยคำนึงถึงประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา ตลอดจนความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งด้วย โดยได้จัดทำเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.๒๕๖๕ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยหลักสูตรระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ ๕ ประเด็น และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ ๑๐ ประเด็น

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) (เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ พ.ศ. ๒๕๖๕) ระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	
	วิชาการ	วิชาชีพ/ปฏิบัติการ
๑. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ▪ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ▪ เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ ▪ มีหน้าที่ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตร ▪ <u>และปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น</u> 	
๒. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ▪ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ ใน ๕ คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติการ
๓. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง 	

<p>๔. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน</p>	<p><u>อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</u> <u>อาจารย์ประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันในรายวิชาที่เปิดสอน หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ▪ หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิตระดับปริญญาตรีให้ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนในสถาบันเดิมต่อไปได้ <p><u>อาจารย์พิเศษ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติเหมือนอาจารย์ประจำที่เป็นผู้สอน ▪ หากไม่มีคุณวุฒิตั้งกล่าวข้างต้นต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> ▪ สามารถสอนได้เต็มเวลา โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานิสิตตลอดระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานั้นๆ
<p>๕. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ต้องไม่เกิน ๕ ปี

หลักสูตรปริญญาโท และ เอก

เกณฑ์การประเมิน	บัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
๑. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ▪ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ▪ เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ <u>ยกเว้นหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอกที่เป็นสาขาวิชาเดียวกัน</u> ▪ มีหน้าที่ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตร ▪ <u>และปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น</u> 	
๒. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ▪ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ▪ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยเป็นผลงานวิจัยทั้ง ๓ รายการ
๓. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า ▪ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ▪ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยมีผลงานวิจัยทั้ง ๓ รายการ

<p>๔. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน</p>	<p><u>อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</u> <u>อาจารย์ประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ▪ ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง <p><u>อาจารย์พิเศษ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติเหมือนอาจารย์ประจำที่เป็นผู้สอน ▪ หากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> ▪ สามารถสอนได้เต็มเวลา โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต 	<p><u>อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</u> <u>อาจารย์ประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ▪ ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง <p><u>อาจารย์พิเศษ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติเหมือนอาจารย์ประจำที่เป็นผู้สอน ▪ หากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> ▪ สามารถสอนได้เต็มเวลา โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต
<p>๕. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ▪ มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ▪ มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยเป็นผลงานวิจัยทั้ง ๓ รายการ

<p>๖. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)</p>	<p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ/ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย <p><u>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ▪ มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ▪ หากไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> 	<p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ/ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยเป็นผลงานวิจัยทั้ง ๓ รายการ <p><u>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ▪ มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง ▪ หากไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u>
<p>๗. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วม ไม่น้อยกว่า ๓ คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องไม่น้อยกว่า ๒ คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

	<p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย ■ <p><u>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ■ มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ■ หากไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> 	<p><u>อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยต้องเป็นผลงานวิจัยทั้ง ๓ รายการ <p><u>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ■ มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง ■ หากไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u>
<p>หมายเหตุ : การเผยแพร่ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก/ร่วม ที่เผยแพร่ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากเป็นงานวิจัยที่นำเสนอในรูปแบบของบทความวิชาการต่างๆ ในวารสารทางวิชาการ ต้องเป็นวารสารทางวิชาการที่มี Peer Review อย่างน้อย ๓ คน และเป็นวารสารที่เผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี หากนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาตินั้น ต้องจัดร่วมกับสมาคมวิชาการ/วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ</p>		

<p>๘. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา</p>	<p><u>แผน ๑</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือน้อยน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่นที่สามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด <p><u>แผน ๒</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด 	<p><u>แผน ๑</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือน้อยน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติตามประกาศของ กมอ. อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือน้อยน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติตามประกาศของ กมอ. อย่างน้อย ๑ เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคม และเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตรอย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร <u>กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> แผน ๑ สำหรับนักศึกษากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่ กมอ. กำหนด
<p>๙. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา</p>	<p><u>วิทยานิพนธ์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ๑ คนต่อนักศึกษา ๕ คน ต่อภาคการศึกษา <p><u>การค้นคว้าอิสระ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ๑ คนต่อนักศึกษา ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษา 	

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง ๒ ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ต่อภาคการศึกษา ▪ หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ๑ คนต่อนักศึกษา ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา ▪ หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า สามารถดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนดได้ โดยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา
<p>๑๐. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ต้องไม่เกิน ๕ ปี

ระดับ ป.บัณฑิต และ ป.บัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	บัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
๑. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ■ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ■ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ■ เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ ■ มีหน้าที่ในการบริหาร พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผล และพัฒนาหลักสูตรและปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	
๒. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ■ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ■ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
๓. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า ■ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ■ คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ■ มีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ■ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

<p>๔. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน</p>	<p><u>อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</u> <u>อาจารย์ประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ▪ ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง <p><u>อาจารย์พิเศษ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติเหมือนอาจารย์ประจำที่เป็นผู้สอน ▪ หากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> ▪ สามารถสอนได้เต็มเวลา โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต 	<p><u>อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ</u> <u>อาจารย์ประจำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน ▪ ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน ▪ มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง <p><u>อาจารย์พิเศษ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ คุณสมบัติเหมือนอาจารย์ประจำที่เป็นผู้สอน ▪ หากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน <u>โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</u> ▪ สามารถสอนได้เต็มเวลา โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานิสิต
<p>๕. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>ต้องไม่เกิน ๕ ปี</p>	

ประเด็นการกำกับมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ. ๒๕๖๕

เกณฑ์การประเมิน	ปริญญาตรี	ป.บัณฑิต	ปริญญาโท	ป.บัณฑิตชั้นสูง	ปริญญาเอก
รวม	เกณฑ์ ๕ ข้อ	เกณฑ์ ๕ ข้อ	เกณฑ์ ๑๐ ข้อ	เกณฑ์ ๕ ข้อ	เกณฑ์ ๑๐ ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.๒๕๖๕

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

๑. เอกสารมติสภามหาวิทยาลัย ที่ให้ความเห็นชอบในประเด็นที่ต้องผ่านสภามหาวิทยาลัย
๒. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา บัณฑิตระดับอุดมศึกษา จะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีทักษะ มีจริยธรรม และลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย คือ กลุ่ม ๔ พัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตร การศึกษาในแต่ละระดับ และติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิแต่ละระดับ

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ บัณฑิตปริญญาตรีมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ บัณฑิตสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ
- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑

คุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการศึกษา ตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นตามระดับการศึกษาแต่ละระดับ หลักสูตรต้องบริหารจัดการหลักสูตรและออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ คือ ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าว ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลักสูตรเคยไปสำรวจความต้องการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้วนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

๑. จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

๒. แบบประเมินคุณภาพบัณฑิตให้ประเมินให้ครอบคลุมทั้ง ๔ มิติ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ของแต่ละหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาตรี) ร้อยละของของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาวิชานั้นๆ ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับบัณฑิตบรรพชิตที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ นับจากผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆาธิการ ครูสอนพระปริยัติธรรม พระสอนศีลธรรมในโรงเรียนหรืองานลักษณะอื่นที่เทียบเคียงกันได้

การนับการมีงานหรือประกอบอาชีพอิสระของบัณฑิตคฤหัสถ์ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้

- บัณฑิตบรรพชิต ไม่นำบัณฑิตบรรพชิตที่ศึกษาต่อมานับรวม
- บัณฑิตคฤหัสถ์ ไม่นำบัณฑิตคฤหัสถ์ที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มานับรวม

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของบัณฑิตบรรพชิตปริญญาตรีที่ปฏิบัติหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์และบัณฑิตคฤหัสถ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาโท) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์
หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเสนอเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{๔๐} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๑๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๒๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

กำหนดระดับคุณภาพผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๖๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ :

๑. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ที่เผยแพร่ ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากเป็นงานวิจัยที่นำเสนอในรูปของบทความวิชาการต่างๆ ในวารสารทางวิชาการ ต้องเป็นวารสารทางวิชาการที่มี Peer Review อย่างน้อย ๓ คน และเป็นวารสารที่เผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี หากนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาตินั้น ต้องจัดร่วมกับสมาคมวิชาการ/วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ

๒. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๓. กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๔. ผลงานวิจัยที่มีข้อนิสิตและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์

๕. ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาให้นำผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

๖. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

๗. การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

นิยามของการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ วารสารทางวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด

การประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ (ปริญญาเอก) ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหา ประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดง ถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะ เป็น การประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{๘๐} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

กำหนดระดับคุณภาพผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๖๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ :

๑. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ที่เผยแพร่ ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากเป็นงานวิจัยที่นำเสนอในรูปของบทความวิชาการต่างๆ ในวารสารทางวิชาการ ต้องเป็นวารสารทางวิชาการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อย ๓ คน และเป็นวารสารที่เผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี หากนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาตินั้น ต้องจัดร่วมกับสมาคมวิชาการ/วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ

๒. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๓. กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๔. ผลงานวิจัยที่มีชื่อเสียงและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์

๕. ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

๖. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

๗. การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

นิยามของการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ วารสารทางวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนี้อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด

การประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓

บัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรมีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีให้มี **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ตั้งสถาบันกำหนด** โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตเป็นผู้มี **สติปัญญาและคุณธรรม** มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในสังคม สามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีจริยธรรม คุณธรรม และจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ดำรงตนตามหลักศาสนาและค่านิยมที่พึงประสงค์ของสถาบัน เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศ

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน **ภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร** โดยพิจารณาจากระดับการบรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

การคิดคะแนนประเมินตัวบ่งชี้นี้คิดจากร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์}}{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

๑. จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
๒. ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
๓. บัณฑิตมีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรมสอดคล้องกับหลักศาสนาที่สถาบัน กำหนด หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณลักษณะทางสติปัญญาและ คุณธรรมสอดคล้องกับหลักศาสนาที่สถาบันกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔   **บัณฑิตสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด**

ชนิดของตัวบ่งชี้   ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรมีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีด้าน ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีทักษะด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการปรับตัวในสังคมยุคดิจิทัล

การประเมินตัวบ่งชี้นี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร และทุกระดับของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งนโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

การประเมินบัณฑิตปริญญาตรีในตัวบ่งชี้นี้ให้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ภาคการศึกษาสุดท้ายของปี การศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร โดยพิจารณาจากผลการสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒.๔.๑ ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ}}{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษ}}{100} \times 5$$

๒.๔.๒ ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{\text{จำนวนนิสิตภาคการศึกษาสุดท้ายในปีการศึกษาสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

๑. มีประกาศผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีการระบุคะแนนที่เป็นตัวเลขและเกณฑ์การผ่านที่ชัดเจน

๒. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการสำรวจครั้งนี้ ควรพิจารณาดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหรือจากนิสิตชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด

๓. กรณีที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ควรสำรวจให้ได้ร้อยละ ๘๐ ของนิสิตชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นิสิต ระบบประกันคุณภาพนิสิตต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนิสิตที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานิสิตให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นิสิตมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๔ กลุ่มหลัก ได้แก่ (๑) กลุ่มวิชาหลัก (Core Subjects) (๒) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) (๓) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และ (๔) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Information, Media, and Technology Skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

๑) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (๑) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) (๒) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Creativity and Innovation) (๓) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (Communication and Collaboration)

๒) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) การรู้สื่อ (Media Literacy) และ การรู้ ICT (ICT Literacy)

๓) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (Flexibility and Adaptability) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and Self-Direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-cultural Interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (Accountability and Productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (Leadership and Social Responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนิสิต เริ่มดำเนินการตั้งแต่การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษา ระบบการรับนิสิต การส่งเสริมและพัฒนานิสิต และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิตภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าว ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนิสิตที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่หลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาเพื่อให้สามารถเรียนรู้จนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรตามที่กำหนด โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษา กรณีในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูลหรือวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาที่มีความพร้อมทางสติปัญญา อารมณ์ สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอเพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาจนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรตามที่กำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน อย่างน้อยให้ครอบคลุมในประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษา
- กระบวนการรับนิสิต
- การเตรียมพร้อมก่อนเข้าศึกษา การปรับพื้นฐานความรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ได้นิสิตที่มีความพร้อมที่จะเรียน สามารถบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิด ในการกำกับ ติดตามและ ปรับปรุง - ไม่มีข้อมูล หลักฐาน	- มีระบบ มี กลไก - ไม่มีการนำ ระบบกลไก ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจาก ผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจาก ผลการประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุงเห็นชัด เป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผล การประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิง ประจักษ์ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ผลที่เกิดกับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นิสิตมีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรสูง มีพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดเมื่อสำเร็จการศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- พัฒนาการผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตในของแต่ละช่วงปี
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงาน ตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยคณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและ ทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน อันสะท้อนจากคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการ อย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณ และทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ ให้มีความเข้าใจในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีความเข้าใจในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ - มีการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒   **คุณภาพอาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้   **ปัจจัยนำเข้า**

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

๔.๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

๔.๒.๒ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๔.๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๔.๒.๔ จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

๔.๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

๔.๒.๒ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

๔.๒.๓ ผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตรหรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งผลงานนวัตกรรมและผลงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๘๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดระดับคุณภาพผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ :

๑. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ที่เผยแพร่ ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากเป็นงานวิจัยที่นำเสนอในรูปของบทความวิชาการต่างๆ ในวารสารทางวิชาการ ต้องเป็นวารสารทางวิชาการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ (Peer Review) อย่างน้อย ๓ คน และเป็นวารสารที่เผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี หากนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาตินั้น ต้องจัดร่วมกับสมาคมวิชาการ/วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ

๒. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๓. กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๔. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนิสิตและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวเองชี้แจงแล้ว สามารถนำไปนับในตัวเองชี้แจงผลงานทางวิชาการของอาจารย์

๕. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

นิยามของการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ วารสารทางวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด

การประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๔.๒.๔ จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ในฐานข้อมูล TCI และ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมาก ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้^๕ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน ๕ ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒.๕ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๓.๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๐.๒๕ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

$$๑. \text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร} = \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร}}$$

๒. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ให้คะแนนเต็มเท่ากับ ๕}} \times ๕$$

ตัวอย่างการหาจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลัก

ถ้าอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน ๕ คน โดยอาจารย์ทั้ง ๕ คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review Article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของหลักสูตรใน พ.ศ. ๒๕๕๗ (ประเมินในปี ค.ศ. ๒๐๑๔) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง ๕ คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔ เท่ากับ ๑๕ บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ ๕ บทความ

- ในจำนวนนี้มีบทความ ๘ บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่มีการอ้างอิง อย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีบทความ ๒ บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง

ดังนั้น จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร=

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{๘ + ๒}{๕} = \frac{๑๐}{๕} = ๒.๐$$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{๒.๐}{๒.๕} \times ๕ = ๔.๐ \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มีความเข้าใจในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด มีอัตราอาจารย์ที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- ความเข้าใจในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด
- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	- มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนต้องผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา จากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาหรือทุก ๕ ปี ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร ในการบริหารจัดการนั้นมีภารกิจที่สำคัญ ๓ ด้าน คือ (๑) สาระของรายวิชาในหลักสูตร (๒) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (๓) การประเมินผลผู้เรียน

ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรจะประกอบด้วย เอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมิน ในองค์ประกอบนี้ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ผลิตผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และตอบสนองพันธกิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มพัฒนาปัญญา และคุณธรรมด้วยหลักศาสนา การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การออกแบบรายวิชาในหลักสูตรกับการเรียนการสอนและผลลัพธ์การเรียนรู้ และการกำหนดวิธีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ การกำหนดตัวชี้วัดหรือผลผลิตของการเรียนรู้ที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการศึกษาแต่ละชั้นปีจนสำเร็จการศึกษา การอธิบายวิธีวัดและประเมินรายวิชาหรือกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ จริยธรรมและลักษณะบุคคลจากหลักฐานเชิงประจักษ์

รายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานิสิตให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนิสิตเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผลผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑   **สาระของรายวิชาในหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้   กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนต้องผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา จากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาหรือทุก ๕ ปี แต่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องวางแผนพัฒนาหลักสูตร โดยการวิเคราะห์และกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้มาจากความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบัน ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ความเสี่ยงและผลกระทบจากภายนอก อาทิ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นโยบาย และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในบริบทโลก

การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด การกำหนดวิธีการประเมินผลผู้เรียน การกำหนดตัวชี้วัดหรือผลผลิตของการเรียนรู้ที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการศึกษาแต่ละชั้นปีจนสำเร็จการศึกษา การอธิบายวิธีวัดและประเมินรายวิชาหรือกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ จริยธรรมและลักษณะบุคลิกจากหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้สำเร็จการศึกษามีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดในหลักสูตรครบทุกประการ

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตร
- การกำหนดวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่นำไปสู่การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลที่ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการ บริหารจัดการ สาระของรายวิชาในหลักสูตร	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการ บริหารจัดการ สาระของรายวิชาในหลักสูตร	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการ บริหารจัดการ สาระของรายวิชาในหลักสูตร	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการ บริหารจัดการ สาระของรายวิชาในหลักสูตร	- มีระบบ มีกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการ จัดการสาระของรายวิชาในหลักสูตร - มีการนำระบบกลไกการพัฒนาและบริหาร

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีข้อมูล หลักฐาน	รายวิชาใน หลักสูตร - ไม่มีการนำ ระบบกลไก การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการ พัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร - ไม่มีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการการ พัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร	- มีการนำระบบ กลไกการพัฒนา และบริหาร จัดการสาระของ รายวิชาใน หลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการ พัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร - ไม่มีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรจาก ผลการประเมิน	- มีการนำระบบ กลไกการ พัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรจาก ผลการประเมิน	- มีการนำระบบ กลไกการพัฒนา และบริหาร จัดการสาระ ของรายวิชาใน หลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตร - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรจากผล การประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุง กระบวนการ การพัฒนาและ บริหารจัดการ สาระของ รายวิชาใน หลักสูตรเห็นชัด เป็นรูปธรรม	จัดการสาระของ รายวิชาในหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการ พัฒนาและบริหาร จัดการสาระของ รายวิชาในหลักสูตร - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการการ พัฒนาและบริหาร จัดการสาระของ รายวิชาในหลักสูตร จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง กระบวนการการ พัฒนาและบริหาร จัดการสาระของ รายวิชาในหลักสูตร เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิง ประจักษ์ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีได้ ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน**ชนิดของตัวบ่งชี้** กระบวนการ**คำอธิบายตัวบ่งชี้**

หลักสูตรต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบรายวิชากับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด และวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนและเป็น ความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นิสิตสามารถสร้างองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะวิชาการและวิชาชีพได้จริง

การจัดกระบวนการเรียนการสอนจะทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่า ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้กับโลกของ การทำงานจริงได้ และตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอดคล้องกับผลลัพธ์การ เรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะ ของนิสิต ให้นิสิตได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้า อิสระ ต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำ วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- ความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบรายวิชากับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด
- การกำหนดผู้สอน คำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน เพื่อให้นิสิตสามารถสร้าง องค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะวิชาการและวิชาชีพได้จริง
- การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้กับโลกของการทำงานจริง และ ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและ ความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญ สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับ บัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน มีพัฒนาการนำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่คาดหวังของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุผลลัพธ์ การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
-ไม่มีระบบ -ไม่มีกลไก -ไม่มีแนวคิด ในการกำกับ ติดตามและ ปรับปรุง -ไม่มีข้อมูล หลักฐาน	-มีระบบ มี กลไกการวาง ระบบผู้สอน และ กระบวนการ จัดการเรียน การสอน -ไม่มีการนำ ระบบกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการ เรียนการสอน ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	-มีระบบ มีกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -มีการนำระบบ กลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอนไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน -มีการประเมิน กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -ไม่มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอน	-มีระบบ มีกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -มีการนำระบบ กลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอนไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน -มีการประเมิน กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอนจากผลการ ประเมิน	-มีระบบ มีกลไก การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -มีการนำระบบ กลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอนไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน -มีการประเมิน กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอน -มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการการ วางระบบผู้สอน และกระบวนการ จัดการเรียนการ สอนจากผลการ ประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุงกระบวนการ การวางระบบ ผู้สอนและ กระบวนการ - การจัดการเรียน การสอนเห็นชัด เป็นรูปธรรม	-มีระบบ มีกลไกการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอน - มีการนำระบบกลไกการ วางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการการวาง ระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการ เรียนการสอน - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการการวาง ระบบ - ผู้สอนและกระบวนการ จัดการเรียนการสอน จากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง กระบวนการ การวางระบบผู้สอน และกระบวนการ - การจัดการเรียนการ สอนเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิง ประจักษ์ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีได้ ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผลผู้เรียน**ชนิดของตัวบ่งชี้** กระบวนการ**คำอธิบายตัวบ่งชี้**

การประเมินผลนิสิตมีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการ คือ ๑) เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนและนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต (Assessment for Learning) ๒) เพื่อให้นิสิตสามารถประเมินตนเองเป็นและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (Assessment as Learning) และ ๓) เพื่อให้นิสิตแสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (Assessment of Learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และพัฒนาการของนิสิต ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย

ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน เกณฑ์การประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่แท้จริงของนิสิต ให้สามารถปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (Real World) และมีวิธีการในการทบทวน ตรวจสอบ กำกับการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) และการรายงานผลการเรียนรู้ที่นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทั้งของอาจารย์และนิสิตเพื่อให้มั่นใจว่านิสิตบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรและรายวิชากำหนด

สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต ๑) เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต (Assessment for Learning) ๒) การประเมินที่ทำให้นิสิตสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (Assessment as Learning) และ ๓) การประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตที่แสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (Assessment of Learning)

- การทบทวน ตรวจสอบ กำกับการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)
- การรายงานผลการเรียนรู้ที่นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทั้งของอาจารย์และนิสิตเพื่อให้มั่นใจว่านิสิตบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรและรายวิชากำหนด
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป และทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของหลักสูตรได้ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - ไม่มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียนจากผล 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการประเมินผู้เรียนเห็นชัดเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบ มีกลไกการประเมินผู้เรียน - มีการนำระบบกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการประเมินผู้เรียน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการประเมินผู้เรียน - มีผลจากการปรับปรุงกระบวนการประเมินผู้เรียนเห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่สามารถบริการให้เพียงพอให้สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและบริบทของสังคมดิจิทัลที่ทันสมัย มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้ที่ต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาและพัฒนาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ ๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนิสิต ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่สามารถบริการให้ได้อย่างเพียงพอให้สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและบริบทของสังคมดิจิทัลที่ทันสมัย มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้ที่ต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาและพัฒนาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน อย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัยสงฆ์/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิด ในการกำกับ ติดตามและ ปรับปรุง - ไม่มีข้อมูล หลักฐาน	- มีระบบ มี กลไก - ไม่มีการนำ ระบบกลไก ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - ไม่มีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจาก ผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจาก ผลการประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุงเห็นชัด เป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผลการ ประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง เห็นชัดเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดย มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการ ผู้ตรวจประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

๓.๔ การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ๖ องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

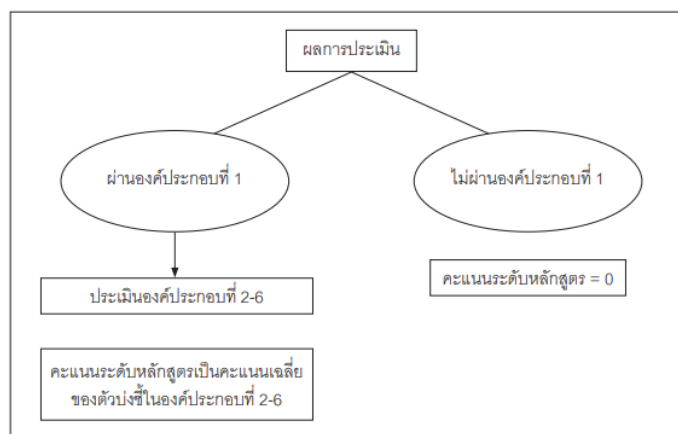
องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผลผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มี ๑ ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตร ในองค์ประกอบที่ ๒-๖ ดังแสดง ตามภาพต่อไปนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ ๑๔ ตัวบ่งชี้}}{๑๔}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐ หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐.๐๑ - ๕.๐๐ หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
๐.๐๑-๒.๐๐	น้อย
๒.๐๑-๓.๐๐	ปานกลาง
๓.๐๑-๔.๐๐	ดี
๔.๐๑-๕.๐๐	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ ๑ (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบัน ต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ ๒ ถึงองค์ประกอบที่ ๖ ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้อง รายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ ๒ ถึง องค์ประกอบที่ ๖ เกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน ๐.๐๑-๒.๐๐ ระดับคุณภาพน้อย ๒.๐๑-๓.๐๐ ระดับคุณภาพปานกลาง ๓.๐๑-๔.๐๐ ระดับคุณภาพดี ๔.๐๑-๕.๐๐ ระดับคุณภาพดีมาก
๑	ผ่าน/ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรได้/ ไม่ได้มาตรฐาน
๒	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ ในองค์ประกอบที่ ๒-๖	๔			๒.๑ (.....) ๒.๒ (.....) ๒.๓ (.....) ๒.๔ (.....)		
๓		๓		๓.๑ (.....) ๓.๒ (.....)	๓.๓ (.....)		
๔		๓	๔.๒ (.....)	๔.๑ (.....)	๔.๓ (.....)		
๕		๓		๕.๑ (.....) ๕.๒ (.....) ๕.๓ (.....)			
๖		๑		๖.๑ (.....)			
รวม		๑๔	๑	๗	๖		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ: ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ และ ๔.๓ เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย

๓.๓ รายงานผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาและแนวทางเสริม (องค์ประกอบที่ ๑-๖)

จุดแข็ง

.....
.....

จุดที่ควรพัฒนา

.....
.....

แนวทางเสริมจุดแข็งและปรับปรุงจุดที่ควรพัฒนา

.....
.....

บทที่ ๔

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จำนวนรวม ๒๖ ตัวบ่งชี้

๔.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๑. การจัดเรียนการสอน	๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	- ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่ คณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย รับผิดชอบ
	๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้น การศึกษาหลัก พระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)	- จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่มุ่งเน้น การศึกษาปรัชญา หลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการของหลักสูตรระดับปริญญาตรี โทและเอก
	๑.๓ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	- ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	๑.๔ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	- ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ร้อยละของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม
	๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
	๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรี ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๒. การวิจัยและสร้างนวัตกรรม	๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์	- เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ร้อยละของงบประมาณวิจัยที่ได้รับจากภายนอกเพื่อดำเนินการโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา
	๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	- ผลงานวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
	๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการ
	๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ประโยชน์	- ร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีการนำไปใช้ประโยชน์
๓. การบริการวิชาการแก่สังคม	๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน	ผลลัพธ์การบริการวิชาการแก่สังคมที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยให้บริการแก่ชุมชนเกิดเป็นชุมชนเข้มแข็ง อย่างน้อย ๑ ชุมชนต่อ ๑ ส่วนจัดการศึกษา
	๓.๓ บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)	ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หรือนำไปเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชน
	๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๔. การทะนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์	ผลลัพธ์การสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ ให้แก่วัดหรือชุมชนอย่างน้อย ๑ พื้นที่ โดยใช้กระบวนการศึกษา วิจัย สร้างองค์ความรู้ อย่างมีส่วนร่วม โดยวัดหรือชุมชน
๕. การบริหารจัดการ	๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน ๘ ข้อ
	๕.๒ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย	ร้อยละของตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาหลักสูตรที่บรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย
	๕.๓ ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๔ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ	ร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน
	๕.๕ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)	ระดับความเข้มแข็งของการทำงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยร่วมกับเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติที่สถาบันมีความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนโดยใช้หลักพระพุทธศาสนา
	๕.๖ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)	ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยที่เกิดจากความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา สติ ปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนาในระดับชาติและนานาชาติ

๔.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ได้ ๐ คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน ๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

๔.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคลิก โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นพันธกิจนี้จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบันที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละระดับ

ประกอบด้วย ๘ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑   **ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม**
ชนิดของตัวบ่งชี้   ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยรับผิดชอบ}}$
--

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีปัญญาและคุณธรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดถือได้ว่าเป็นมิติตามพันธกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาปรัชญาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๘๐

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{จำนวนหน่วยกิตรายวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาปรัชญาหลักศาสนา และการนำหลักศาสนามาบูรณาการ}}{\text{จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

- จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความทุ่มเททางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการจัดเรียนการสอน ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕   **ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม**
(กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้   ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรมของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมแก่ทุกภาคส่วนในสังคม

ทั้งนี้ บุคลากร หมายถึง อาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ทางศาสนาและ พัฒนาคุณธรรม ซึ่งมีคุณวุฒิทางศาสนา หรือมีคุณวุฒิสายสามัญที่มีพื้นฐานความรู้ทางพระพุทธศาสนา และมีความประพฤติดีปฏิบัติชอบเป็นแบบอย่างได้

ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนา หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทาง วิชาการและวิสัยทัศน์ในการประยุกต์หลักธรรมเข้ากับบริบทของสังคม โดยมีคุณวุฒิทางศาสนารองรับอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังนี้

- คุณวุฒิแผนกธรรม :   นักธรรมชั้นตรี, โท, เอก หรือ ธรรมศึกษาดรี, โท, เอก ชั้นใดชั้นหนึ่ง
- คุณวุฒิแผนกบาลี :   ประโยค ๑-๒ ถึง ประโยค ๙ หรือ บาลีศึกษา
- คุณวุฒิทางพระอภิธรรม :   ชั้นจุฬอภิธรรมิกะ หรือ ชั้นมัชฌิมอภิธรรมิกะ หรือ ชั้นมหาอภิธรรมิกะ หรือ สำเร็จหลักสูตร อภิธรรมบัณฑิต
- คุณวุฒิสายสามัญ/อุดมศึกษา :   มีจำนวนหน่วยกิตทางพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต, หรือสำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยสงฆ์, หรือผ่านหลักสูตร ประกาศนียบัตรด้านพระพุทธศาสนา

การพัฒนาคุณธรรม หมายถึง กระบวนการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งด้านวิชาการและ ภาควิปฏิบัติ โดยบุคลากรที่เป็นต้นแบบในการปฏิบัติ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความเป็นกัลยาณมิตร เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามทางจิตใจและพฤติกรรม

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของอาจารย์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิทาง พระพุทธศาสนาหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาพัฒนาคุณธรรม

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงานไม่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางศาสนาหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาหรือพัฒนาคุณธรรม}}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี**ชนิดของตัวบ่งชี้** กระบวนการ**คำอธิบายตัวบ่งชี้**

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนิสิตเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและการใช้ชีวิตแก่นิสิตในคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นิสิต
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นิสิต
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๗   กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้   กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิต หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ต้องมีอย่างน้อย ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านความรู้ (๒) ด้านทักษะ (๓) ด้านจริยธรรม และ (๔) ด้านลักษณะบุคคล และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA/PDCA (Plan, Do, Study/Check, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนิสิตอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรม ๓ ประการได้แก่ (๑) มีความรู้ดี (๒) มีคุณธรรม (๓) นำสันติสุขซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา แห่งชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในภาพรวมของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย โดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ มี ๔ ด้านประกอบด้วย

- (๑) ความรู้
- (๒) ทักษะ
- (๓) จริยธรรม
- (๔) ลักษณะบุคคล

๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นิสิต

๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต

๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตเป็นผู้มี สติปัญญาและคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในสังคม สามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีจริยธรรม คุณธรรม และจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ดำรงตนตามหลักศาสนาและค่านิยมที่พึงประสงค์ของสถาบัน เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศ

การประเมินตัวบ่งชี้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษาสุดท้ายของแต่ละหลักสูตรที่คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัยจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากระดับการบรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

นำผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของทุกหลักสูตรของส่วนงาน ทหารด้วยจำนวนหลักสูตรทั้งหมดของส่วนงาน

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของทุกหลักสูตรของส่วนงาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการปรับตัวในสังคมยุคดิจิทัล

การประเมินตัวบ่งชี้นี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและทุกระดับของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งนโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

การประเมินบัณฑิตปริญญาตรีในตัวบ่งชี้นี้ให้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร ที่คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัยจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากผลการสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

นำผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรี ของทุกหลักสูตรของส่วนงาน หารด้วยจำนวนหลักสูตรทั้งหมดของส่วนงาน

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของทุกหลักสูตรของส่วนงาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}}$$

หมายเหตุ : มีประกาศผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีการระบุคะแนนที่เป็นตัวเลข และเกณฑ์การผ่านที่ชัดเจน

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย ๓) มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายด้วยการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักศาสนาทั้งระดับชาติและนานาชาติ และ ๔) ผลงานวิจัยมีคุณภาพที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สนองยุทธศาสตร์ของชาติ พันธกิจของมหาวิทยาลัย ตามกลุ่มมหาวิทยาลัยและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนา
ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ การจัดสรรทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ จากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้
  - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
  - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
  - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ
  - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
๓. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ดีเด่น
๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย งานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย งานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัยและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้น เงินทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย โดยเฉพาะการพัฒนาปัญญาคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกของคณะ/วิทยาเขต/วิทยาลัย กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{๒๕,๐๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีงบประมาณ

๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญา รับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยเป็นผู้ลงนาม แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

๕. ให้อ้างอิงข้อมูล : เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ จากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือกรณีที่เป็นทุนภายนอกให้สามารถนำมานับรวมได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓

งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

งบประมาณและทรัพยากรในการวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรมสะท้อนให้เห็นว่าคณะ วิทยาเขต ซึ่งเป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยภายใต้สังกัดสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ พัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักพระพุทธศาสนาให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการภายนอกที่สะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญและโดดเด่นการการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของงบประมาณวิจัยและ/หรือบริการวิชาการของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยที่ได้รับจากภายนอกเพื่อดำเนินการโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักพระพุทธศาสนาต่อจำนวนงบประมาณเพื่อการวิจัยและบริการวิชาการของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยในรอบปีงบประมาณที่ผ่านจากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ ๔๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก}}{\text{จำนวนงบประมาณทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}} \times 100$
--

หมายเหตุ :

๑. จำนวนงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรมของส่วนงาน

๒. งบประมาณทุนสนับสนุนการวิจัยให้ยึดถือตามรอบปีงบประมาณ

๓. ให้อ้างอิงข้อมูล : งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม จากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ

๔. งบประมาณภายใน และ งบประมาณภายนอก

๔.๑ งบประมาณภายใน

เงินงบประมาณที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยหรือส่วนงานภายใน ได้แก่ คณะ วิทยาลัยสงฆ์ วิทยาเขต หรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดสรรจากแหล่งทุนภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการวิจัยและ/หรือกิจกรรมบริการวิชาการให้สอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยไม่พึ่งพาแหล่งทุนภายนอก งบประมาณภายในของ มจร ประกอบด้วย

๑) เงินงบประมาณแผ่นดิน ที่รัฐบาลจัดสรรให้มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี

๒) เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา รายได้จากการจัดการศึกษา การบริการวิชาการ การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา รายได้จากโครงการพิเศษ หรือเงินบริจาค ทั้งนี้ต้องเป็นเงินที่นำมาใช้สนับสนุนโครงการวิจัยและบริการวิชาการตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

๔.๒ งบประมาณภายนอก

เงินงบประมาณ หรือทุนสนับสนุนที่ส่วนงานหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย **ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย** เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการวิจัยและ/หรือ กิจกรรมบริการวิชาการ ให้สอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ งบประมาณภายนอกเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของบุคลากร ความสามารถในการพัฒนาโครงการเชิงวิชาการ และการได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ซึ่งแหล่งทุนภายนอกของ มจร แบ่งออกเป็น

๑) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) หน่วยงานบริหารและจัดการทุนวิจัย (PMU ต่าง ๆ) ** หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา วัด หรือมูลนิธิ

๒) แหล่งทุนต่างประเทศ เช่น องค์กรระหว่างประเทศ สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานให้ทุนในต่างประเทศ

**PMU (Program Management Unit) หมายถึง หน่วยงานบริหารและจัดการทุนวิจัยที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่บริหารงบประมาณวิจัยให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ประเทศ โดยเน้นการสนับสนุนงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เชิงนโยบาย หรือเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

๖. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงาน วิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับตามประกาศ ก.พ.อ. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ผลงานสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ผลงานการสอน ผลงานนวัตกรรม ผลงานด้านศาสนา ที่ผ่านการประเมิน ตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็น คะแนนระหว่าง ๐-๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{20} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดระดับคุณภาพผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
๐.๔๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	ผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ :

๑. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ ที่เผยแพร่ ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากเป็นงานวิจัยที่นำเสนอในรูปแบบของบทความวิชาการต่างๆ ในวารสารทางวิชาการ ต้องเป็นวารสารทางวิชาการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ (Peer Review) อย่างน้อย ๓ คน และเป็นวารสารที่เผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ปี หากนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาตินั้น ต้องจัดร่วมกับสมาคมวิชาการ/วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ

๒. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๓. กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๔. ผลงานวิจัยที่มีชื่อเสียงและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวเองชี้แจงแล้ว สามารถนำไปนับในตัวเองชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์

๕. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

นิยามของการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ วารสารทางวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด

การประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยในฐานะส่วนงานจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีมิติตามพันธกิจในการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ ใหม่และสร้างนวัตกรรมที่ใช้หลักพระพุทธศาสนาเป็นฐานบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่เพื่อนำไปพัฒนาปัญญา และคุณธรรมแก่ภาคส่วนต่างๆในสังคมเพื่อสร้างสังคมสันติสุขที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ น้ำหนักของจำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่มีการดำเนินการแล้วเสร็จในรอบปีการศึกษา โดยมีค่าน้ำหนักของระดับการดำเนินการประเภทต่างๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่	มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐ คะแนน
ระดับชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๑.๕๐ คะแนน
ระดับนานาชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ๕๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนิยาม}}{\text{จำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมทั้งหมดของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ :

- ระดับพื้นที่ : การดำเนินงานภายในเขตพื้นที่ วัด ชุมชน ตำบลหรืออำเภอ
- ระดับชาติ : การดำเนินงานในระดับจังหวัดหรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ระดับนานาชาติ : การดำเนินงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมพื้นที่ในต่างประเทศ หรือประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือระดับสากล

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ควรสร้างงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชนและประเทศ

ผลลัพธ์ของการวิจัยและสร้างนวัตกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับชาติหรือนานาชาติ

งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ ให้นับเฉพาะงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่แล้วเสร็จและยังไม่เคยนำไปใช้ประโยชน์ในช่วงเวลาห้าปี การศึกษารวมปีการศึกษาที่ประเมินที่บรรจุไว้เป็นโครงการหรือกิจกรรมของแผนบริการวิชาการของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย มีการกำหนดผลลัพธ์ของการนำไปใช้ประโยชน์ไว้ในรูปตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายความสำเร็จของของโครงการ/กิจกรรมของแผนและมีรายงานผลการประเมินการบรรลุความสำเร็จของตัวชี้วัด

ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา หรืองานวิจัยที่เกิดจากการเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ของนิสิต

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เสร็จที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}}{50} \times 5$$

หมายเหตุ :

๑. การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ร่วมกับหน่วยงาน วัด ชุมชน
๒. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ๕ ปีซ้อนหลัง (มีการต่อยอด หรือ มีการนำไปใช้กับพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายอื่น) และนำมาใช้ประโยชน์ในรอบปีการศึกษา ตามพันธกิจของคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
๓. ไม่นับรวมงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา หรืองานวิจัยที่เกิดจากการเป็นปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ของนิสิต
๔. ตัวตั้งและตัวหารใช้กรอบเวลา ๕ ปี
๕. เอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ให้ใช้หนังสือหรือใบตอบรับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการพิจารณา

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ เพื่อขึ้นำสังคมไทยโดยเฉพาะการมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อขึ้นำสังคมโดยเฉพาะการมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการอีกด้วย

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑   การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้   กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์ ควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย นำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการแก่สังคมที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการแก่สังคมที่จัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการแก่สังคม และนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นิสิตให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดที่ขึ้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการบริการวิชาการแก่สังคมประจำปีที่สุดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติ
๒. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานิสิต ชุมชน หรือสังคม
๓. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ ๑ และนำเสนอกรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณา
๕. นำผลการประเมินตามข้อ ๔ มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม
๖. คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมุ่งเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ตามจุดเน้น อัตลักษณ์และความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ โดยมุ่งหวังว่าชุมชนจะต้องเข้มแข็ง มีขีดความสามารถในการจัดการปัญหาของตนเองได้ในระดับหนึ่ง มีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานวัฒนธรรม ความเชื่อ คุณค่าดั้งเดิม ศาสนา และเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งพาเอื้อเอื้อกันและกัน โดยแต่ละชุมชนได้ใช้ศักยภาพของตนเองเข้าคลี่คลายและจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง ภายใต้ความร่วมมือและสนับสนุนจากองค์กรภาคีเครือข่ายที่หลากหลาย

ผลลัพธ์การบริการวิชาการ เช่น รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น คุณภาพชีวิตของชุมชนดีขึ้น ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ชุมชนพึ่งตนเองได้ ชุมชนรักษาสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการของภาครัฐในพื้นที่มีความโปร่งใสตรวจสอบได้

ทั้งนี้ คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยเข้าไปให้บริการวิชาการและกำกับติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบริการ อย่างน้อย ๑ ชุมชนต่อ ๑ ส่วนงานจัดการศึกษา โดยโครงการนั้นอยู่ในแผนบริการวิชาการในรอบปีประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการดำเนินการ	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม แต่ไม่ได้ระบุชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจนหรือไม่มีหลักฐานการติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานกับชุมชนดังกล่าว	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีหลักฐานการดำเนินกิจกรรมและการติดตามผลในระดับกิจกรรมหรือผลผลิต แต่ยังไม่สามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดกับชุมชนในเชิงการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนก่อนดำเนินงาน มีการติดตามและประเมินผลหลังดำเนินงาน และสามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดกับชุมชนอย่างน้อยหนึ่งด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ หรือการแก้ไข	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างเป็นระบบครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีระบบกำกับติดตามและประเมินผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง และสามารถแสดงผลลัพธ์เชิงความเข้มแข็งของชุมชนได้อย่างชัดเจน เช่น การรวมกลุ่ม การพึ่งตนเอง การจัดการชุมชน	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีกลไกกำกับติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ แสดงผลลัพธ์เชิงความเข้มแข็งของชุมชน อย่างน้อยหนึ่งมิติ และสามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีหรือขยายผลสู่ชุมชนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
			ปัญหาของชุมชน พร้อมหลักฐาน ประกอบที่ ตรวจสอบได้	หรือการยกระดับ คุณภาพชีวิต โดยมีหลักฐานการ ประเมินผลจาก ชุมชนหรือผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	

หมายเหตุ :

มิติของความเข้มแข็งของชุมชนตามเกณฑ์มาตรฐาน (ใช้ในการพิจารณาคะแนน ๕) ** มิติที่ใช้พิจารณา ประกอบด้วยอย่างน้อยมิติใดมิติหนึ่งร่วมกัน ดังต่อไปนี้

มิติทางสังคม หมายถึง การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความสัมพันธ์ของคนในชุมชน การรวมกลุ่ม การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย หรือการพัฒนาภาคีชุมชนให้สามารถร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

มิติทางเศรษฐกิจหรืออาชีพ หมายถึง การพัฒนาทักษะอาชีพ การเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การจัดการทรัพยากรหรือทุนชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน

มิติทางการศึกษาและการเรียนรู้ หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ หรือสมรรถนะของคนในชุมชน การเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน หรือการนำองค์ความรู้ไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มิติทางวัฒนธรรมและคุณธรรม หมายถึง การอนุรักษ์ ฟื้นฟู หรือพัฒนาทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณธรรม จริยธรรม หรือการประยุกต์ใช้หลักพระพุทธศาสนาในการดำเนินชีวิตและการจัดการชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของ มจร

มิติด้านคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การยกระดับคุณภาพชีวิต สุขภาวะกายและใจ การจัดการสิ่งแวดล้อม หรือการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน

** มิติของความเข้มแข็งของชุมชนที่ใช้ในการพิจารณาตัวบ่งชี้ นี้ เป็นการบูรณาการตามกรอบมาตรฐาน การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา แนวคิดผลลัพธ์และผลกระทบตามเกณฑ์ EdPEx และกรอบการพัฒนาชุมชน อย่างยั่งยืน โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓

บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บุคลากรทั้งหมดของมหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยศาสนา ถือว่ามีบทบาทสำคัญในเป็นผู้นำในการนำหลักพระพุทธศาสนาไปพัฒนาจิตใจ สติปัญญาหรือพฤติกรรมของประชาชน จนสามารถสร้างต้นแบบหรือสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการใช้หลักพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมจนเป็นต้นแบบให้ผู้อื่นนำไปการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น การที่บุคลากรของมหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนได้รับรางวัลหรือได้รับการอ้างอิงเพื่อนำไปเป็นต้นแบบสะท้อนความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยในสังคมด้วยปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนา

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หรือนำไปเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชน โดยน้ำหนักของผลงานที่บุคลากรมีบทบาทหรือได้รับการอ้างอิง หรือนำไปเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชน มีค่าน้ำหนักของบทบาทหรือผลงาน ฯ ในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่ มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐ คะแนน

ระดับชาติ มีค่าน้ำหนัก ๑.๕๐ คะแนน

ระดับนานาชาติ มีค่าน้ำหนัก ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรสายวิชาการที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนบุคลากรสายวิชาการทั้งหมดของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$

หมายเหตุ :

บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หมายถึง บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีบทบาทในการดำเนินงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพุทธนวัตกรรม และมีผลงานที่ได้รับการอ้างอิง ถูกนำไปใช้ประโยชน์ หรือถูกใช้เป็นตัวแบบในการพัฒนาและต่อยอดในระดับ

ชุมชน สังคม หรือหน่วยงานภายนอก หรือได้รับรางวัลที่สะท้อนผลลัพธ์ด้านการพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน โดยต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สามารถตรวจสอบได้

- ระดับพื้นที่** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการภายในเขตวัด ชุมชน ตำบลหรืออำเภอ
- ระดับชาติ** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการภายในจังหวัดหรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ระดับนานาชาติ** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการในระดับสากลหรือหน่วยงานต่างประเทศ

องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ มุ่งสู่การพัฒนาปัญญาด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยปรับใช้หลักศาสนาให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา
แบบสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นมุ่งสู่การพัฒนา ปัญญาด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยปรับใช้ หลักศาสนาให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีเอกลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ บริการวิชาการด้าน พระพุทธศาสนา และมีอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย คือ ประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จัดทำแผนด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับใน ระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ -๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบ
สร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีบทบาทหน้าที่ในการ สืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ เช่น พุทธศิลปกรรม ประเพณี พิธีกรรม และมรดกทางวัฒนธรรมเชิงพุทธ โดยประยุกต์ใช้ กระบวนการศึกษา การวิจัย และการสร้างองค์ความรู้ ที่บูรณาการหลักพระพุทธศาสนา กับ หลักวิชาการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างปัญญา คุณค่าทางจิตใจ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของประชาชน อันนำไปสู่สันติสุขและความสามัคคีของสังคม ภายใต้บริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ผลลัพธ์ตามตัวบ่งชี้พิจารณาจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม สืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ ให้แก่วัดหรือชุมชน อย่างน้อย ๑ พื้นที่ โดยใช้ กระบวนการศึกษา วิจัย หรือการสร้างองค์ความรู้แบบมีส่วนร่วมกับวัดหรือชุมชน และต้องแสดงให้เห็น ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงตามเกณฑ์การประเมิน

ทั้งนี้ โครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว ต้องเป็นโครงการที่อยู่ในแผนตามพันธกิจของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ในรอบปีประเมิน ซึ่งอาจอยู่ในแผนบริการวิชาการ แผนวิจัย แผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือ แผนยุทธศาสตร์ด้านอื่นของหน่วยงาน โดยไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เฉพาะแผนบริการวิชาการเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
- ไม่มีการดำเนินการ	- มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา แต่ไม่ได้ระบุชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจน หรือไม่มีหลักฐานการกำกับติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน	- มีการดำเนินกิจกรรมด้านการสืบสาน รักษา หรือ ต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา กับชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้อย่างน้อยหนึ่งชุมชน และมีหลักฐานการติดตามผลในระดับกิจกรรมหรือผลผลิต แต่ยังไม่สามารถ	- มีการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา กับชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้อย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีการกำกับติดตามและประเมินผลหลังดำเนินงาน และสามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชนอย่างน้อย	- มีการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้ มีกลไกกำกับติดตามและประเมินผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง และสามารถแสดงผลลัพธ์เชิง	- แสดงให้เห็นว่าการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้ มีกลไกกำกับติดตาม ประเมินผล และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ แสดงผลลัพธ์เชิงคุณค่าและความเข้มแข็งของ

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
		แสดงผลลัพธ์ เชิงการ เปลี่ยนแปลงที่ เกิดกับชุมชนได้ อย่างชัดเจน	หนึ่งด้าน เช่น การเรียนรู้ คุณค่าทาง วัฒนธรรม หรือ การมีส่วนร่วม ของชุมชน พร้อมหลักฐานที่ ตรวจสอบได้	คุณค่าและความ เข้มแข็งทาง วัฒนธรรมของ ชุมชนได้อย่าง ชัดเจน	ชุมชนมากกว่าหนึ่ง มิติ และสามารถสรุป เป็นแนวปฏิบัติที่ดี หรือต่อยอดขยาย ผลได้อย่างเป็น รูปธรรม

หมายเหตุ :

มีการจัด หมายถึง มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการเกิดขึ้นจริง เช่น การจัดงาน การจัดอบรม หรือการจัดกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม โดยมีหลักฐานแสดงการจัดกิจกรรม แต่ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ หรือการแสดงผลลัพธ์ที่เกิดกับชุมชน

มีการดำเนินการ หมายถึง มีการปฏิบัติงานตามแผนหรือกระบวนการที่กำหนด มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีหลักฐานการกำกับติดตามหรือการประเมินผลที่สามารถแสดงผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานได้

มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวชี้วัด หมายถึง ชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่มีการระบุชื่อ ที่ตั้ง และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน มีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม หรือวิถีชุมชนตามวัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด มีการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับส่วนงานจัดการศึกษา และสามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานได้ พร้อมหลักฐานที่ตรวจสอบได้

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำความคิดเห็นไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย การติดตามทบทวนและปรับปรุงแผน การประเมินความต้องการด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ระบบการบริหารงานบุคคลที่ส่งเสริมการนำศักยภาพของบุคคลมาใช้อย่างเต็มที่ และทำให้บุคลากรมีความสุขและมีความมั่นคงในอาชีพ มีการบริหารการเงินที่โปร่งใส มีการบริหารความเสี่ยง เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๖ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และ เอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ดังนั้น คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารด้านการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การติดตามทบทวนและปรับปรุงแผน การประเมินความต้องการด้านอัตรากำลัง และขีดความสามารถของบุคลากร การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ระบบการบริหารงานบุคคลที่ส่งเสริมการนำศักยภาพของบุคคลมาใช้อย่างเต็มที่ การบริหารการเงินที่โปร่งใส การบริหารความเสี่ยง และการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. พัฒนาแผนกลยุทธ์โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรและผู้มีส่วนได้เสีย จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยและพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๒. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานิสิต อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน

๓. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย และให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

๕. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวิจัยและสร้างนวัตกรรม จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

๖. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

๗. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็น

ส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

๘. การติดตาม ทบทวนและปรับปรุงแผนการดำเนินงาน ตามแผนกลยุทธ์ แผนอัตรากำลัง ความเสี่ยง การเงินและทรัพย์สิน และการประกันคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔-๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖-๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๘ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยเป็นส่วนงานจัดการศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยในการจัดเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัย กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ความโดดเด่นและเป็นเลิศตามพันธกิจและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยเกิดจากคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยพัฒนาคุณภาพ การดำเนินงานและตามพันธกิจและการบริหารจัดการให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินคุณภาพภายในระดับส่วนงานในแต่ละปีการศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยจะนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้จากกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับส่วนงานมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษาถัดไปโดยมีการกำหนดเป็นตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมของแผนตามผลการประเมินและข้อเสนอแนะของกรรมการประเมินฯ จากนั้น ดำเนินการตามแผนเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของแผนที่กำหนดไว้

ผู้บริหารของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย มีหน้าที่ในการกำกับติดตามความสำเร็จของแผนและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาคุณภาพสามารถดำเนินการเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพของส่วนงาน

การประเมินผลลัพธ์ตามตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากจำนวนตัวชี้วัดของแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยที่บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของแผนพัฒนาคุณภาพของส่วนงานที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน โดยมีเกณฑ์พิจารณาให้คะแนนผลลัพธ์ ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรมของแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัยที่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมดของแผนพัฒนาคุณภาพของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}} \times 100$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

อธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ในการกำกับการณ์ประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การออกแบบระบบประกันที่เน้นการวางแผน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด และมีการควบคุมการวางแผนเพื่อไปสู่การปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร มีกระบวนการตรวจสอบและการปรับปรุงการดำเนินงานหากผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่เป็นไปตามกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการกำกับการณ์การประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๒. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงาน ผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา

๓. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๔. มีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการ ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ให้กรรมการประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย เพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรพร้อมข้อเสนอแนะจากกรรมการ ประจำคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย มาทำแผนพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ข้อ ๑	มีการดำเนินการ ข้อ ๑- ๒	มีการดำเนินการ ข้อ ๑-๒-๓	มีการดำเนินการ ข้อ ๑-๒-๓-๔	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษามุ่งเน้นไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาระดับโลก ดังนั้น เพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมกับต่างประเทศ ควรทำข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) กับสถานศึกษา หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในต่างประเทศ เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทั้งสองฝ่าย เช่น การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิต หลักสูตรสองปริญญา ข้อตกลงร่วมมือในการจัดเรียนการสอนร่วมกัน สหกิจศึกษาต่างประเทศ งานวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ทั้งนี้ คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยอาจทำข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) กับสถานศึกษา หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในประเทศก็สามารถทำได้เช่นกัน

ข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) นับเฉพาะที่ได้รับการอนุมัติจากสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัย ตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก พุทธศักราช ๒๕๕๓

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. จำนวนร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน ตามสูตร

$\frac{\text{ข้อตกลงความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน}}{\text{จำนวนข้อตกลงการร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times 100$
---

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน}}{100} \times 5$

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยในฐานะส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัด กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีมิติตามพันธกิจในการนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาชี้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติและสังคมโลก

ในการดำเนินงานสถาบันจะกำหนดแผนงาน โครงการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้หลักพระพุทธศาสนา จัดให้มีระบบและกลไกในการดำเนินงานระดับสถาบันและเครือข่าย มีสรุปผลการดำเนินงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการของสถาบันสมาชิกในเครือข่ายได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ระหว่างกัน

การประเมินการดำเนินงานโครงการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้พระพุทธศาสนาของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยเป็นไปตามลำดับกระบวนการ ดังนี้

- กระบวนการ A การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันกับเครือข่าย
- กระบวนการ B จัดระบบและกลไกการดำเนินงานระดับสถาบันและเครือข่าย
- กระบวนการ C ดำเนินการตามแผนที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ของสมาชิกเครือข่าย
- กระบวนการ D ประเมินผลและสรุปการดำเนินงานตามแผนที่ตั้งไว้เพื่อการพัฒนา
- กระบวนการ E จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการของสถาบันสมาชิกในเครือข่ายตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมีการดำเนินงานแบบ A	คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมีการดำเนินงานแบบ A + B	คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมีการดำเนินงานแบบ A + B + C	คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D	คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยมีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D + E

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๖ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัยในฐานะส่วนงานของมหาวิทยาลัยสังกัดสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีมิติตามพันธกิจในการทำงานกับเครือข่ายหน่วยงานภายนอกเพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนโดยการนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนามาชี้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติและสังคมโลก

ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนาทั้งในต่างๆ ที่นำมาประเมินตามตัวบ่งชี้คือผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัยกับเครือข่ายอยู่ในช่วง ๓ ปีการศึกษาย้อนหลังรวมปีที่ทำการประเมิน โดยมีค่าน้ำหนักของระดับความร่วมมือประเภทต่างๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน

ระดับชาติ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๑.๕๐ คะแนน

ระดับนานาชาติ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย ดังนี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๗๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๘๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมดของคณะ วิทยาเขต หรือวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ :

ระดับพื้นที่ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายภายในขอบเขตพื้นที่ระดับวัด ชุมชน สังคม ตำบลหรือระดับอำเภอ

ระดับชาติ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายระดับจังหวัด หรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า

ระดับนานาชาติ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย
องค์กรในต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีมาตรฐานสากล

อ้างอิงข้อมูล : สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

ผลงานวิชาการ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการดำเนินงานทางวิชาการของบุคลากรของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยร่วมกับเครือข่ายชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกในเชิงพื้นที่หรือเชิงคุณค่า
ซึ่งมีลักษณะเป็นองค์ความรู้หรือผลผลิตทางวิชาการที่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ สามารถตรวจสอบได้ และ
ถูกนำไปใช้ประโยชน์จริงในการพัฒนาชุมชน สังคม หรือการเสริมสร้างคุณธรรมและปัญญา ตามบทบาทของ
มหาวิทยาลัยกลุ่มที่ ๔

ผลงานทางวิชาการดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของงานวิจัย งานวิชาการ งานสร้างสรรค์ พุทธนวัตกรรม
เอกสารวิชาการ คู่มือ หลักสูตร กระบวนการพัฒนา โมเดล หรือแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งผ่านกระบวนการพัฒนา
อย่างเป็นระบบ มีการร่วมดำเนินงานกับเครือข่ายอย่างชัดเจน และมีหลักฐานการเผยแพร่ การอ้างอิง หรือการ
ใช้ประโยชน์ที่สามารถตรวจสอบได้

เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา หมายถึง กลุ่ม
หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือชุมชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการ
ดำเนินงานทางวิชาการ **ทั้งที่มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หรือไม่ก็ตาม** โดยใช้หลักคำสอนทาง
พระพุทธศาสนา เป็นกรอบในการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพุทธนวัตกรรม
เพื่อเสริมสร้างปัญญา คุณธรรม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของประชาชน และส่งเสริมสันติสุข ความสามัคคี
และการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

บทที่ ๕

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม ๒๗ ตัวบ่งชี้

๕.๑ กรอบการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
๑. การจัดการเรียนการสอน	๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	- ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินของทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ
	๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)	- ร้อยละหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ
	๑.๓ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	- ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	๑.๔ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	- ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ร้อยละของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม
	๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
	๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
๒. การวิจัยและสร้างนวัตกรรม	๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์	- ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน เงินสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
	๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อ พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ร้อยละของงบประมาณ/ทรัพยากร วิจัยคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและ ส่วนงานอื่นในมหาวิทยาลัยเพื่อ พัฒนาปัญญาและคุณธรรม
	๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัย	- คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ระดับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
	๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรม ที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)	- ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรม สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและคุณธรรมด้วยหลัก ศาสนาผสมกับหลักวิชาการ
	๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือ นวัตกรรมที่บูรณาการทาง พระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ ประโยชน์	- ร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ ความรู้ หรือนวัตกรรมทาง พระพุทธศาสนาที่มีการนำไปใช้ ประโยชน์
๓. การบริการ วิชาการแก่สังคม	๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่ เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน	- ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลการประเมิน การบริการวิชาการแก่สังคมที่ เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ของคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและ ส่วนงานที่ให้บริการทางวิชาการ ระดับสถาบัน
	๓.๓ บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)	- ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของ จำนวนบุคลากรที่มีบทบาทหรือ ผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หรือนำไป เป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือ ได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของ ประชาชน
๔. การทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	- เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอด ศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์	- ประเมินการสืบสาน รักษาและต่อยอด ศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ของคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยและส่วนงานที่ทำงานทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับสถาบัน
๕. การบริหารจัดการ	๕.๑ การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	- เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
	๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	- ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินการบริหารงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
	๕.๓ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย	- จำนวนตัวชี้วัดของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน
	๕.๔ ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	- เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๕ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ	- ร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติชัดเจน
	๕.๖ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)	- ระดับความเข้มแข็งของการทำงานร่วมกันกับเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติที่มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนโดยใช้หลักพระพุทธศาสนา

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	๕.๗ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความ ร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)	- ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของ ผลงานวิชาการที่เกิดจากความ ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่าย เพื่อการพัฒนาสติปัญญาและ คุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนา ในระดับชาติและนานาชาติ

๕.๒ คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ได้ ๐ คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน ๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

๕.๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ ในผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้าน ลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ดังนั้น พันธกิจนี้จึงเกี่ยวข้องข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนด ปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐาน หลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และ นำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการ เรียนรู้แต่ละระดับ

ประกอบด้วย ๘ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำ หลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๗ กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญา ตรีตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินของทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีปัญญาและคุณธรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดถือได้ว่าเป็นมิติตามพันธกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาปรัชญาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการของหลักสูตรระดับปริญญาตรี โทและเอก

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๘๐

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{จำนวนหน่วยกิตรายวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาปรัชญาหลักศาสนาและการนำหลักศาสนามาบูรณาการ}}{\text{จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

- จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาหรือนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการจัดเรียนการสอน ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{๔๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยถือเป็นชุมปัญหาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕   **ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม**
(กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้   **ปัจจัยนำเข้า**

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรมของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมแก่ทุกภาคส่วนในสังคม

ทั้งนี้ บุคลากร หมายถึง อาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ทางศาสนาและ พัฒนาคุณธรรม ซึ่งมีคุณวุฒิทางศาสนา หรือมีคุณวุฒิสายสามัญที่มีพื้นฐานความรู้ทางพระพุทธศาสนา และมีความประพฤติดีปฏิบัติชอบเป็นแบบอย่างได้

ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านพระพุทธศาสนา หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทาง วิชาการและวิสัยทัศน์ในการประยุกต์หลักธรรมเข้ากับบริบทของสังคม โดยมีคุณวุฒิทางศาสนารองรับอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังนี้

- คุณวุฒิแผนกธรรม :   นักธรรมชั้นตรี, โท, เอก หรือ ธรรมศึกษาดรี, โท, เอก ชั้นใดชั้นหนึ่ง
- คุณวุฒิแผนกบาลี :   ประโยค ๑-๒ ถึง ประโยค ๙ หรือ บาลีศึกษา
- คุณวุฒิทางพระอภิธรรม :   ชั้นจุฬอภิธรรมิกะ หรือ ชั้นมัชฌิมอภิธรรมิกะ หรือ ชั้นมหาอภิธรรมิกะ หรือ สำเร็จหลักสูตร อภิธรรมบัณฑิต
- คุณวุฒิสายสามัญ/อุดมศึกษา :   มีจำนวนหน่วยกิตทางพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต, หรือสำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยสงฆ์, หรือผ่านหลักสูตร ประกาศนียบัตรด้านพระพุทธศาสนา

การพัฒนาคุณธรรม หมายถึง กระบวนการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งด้านวิชาการและ ภาควิปฏิบัติ โดยบุคลากรที่เป็นต้นแบบในการปฏิบัติ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความเป็นกัลยาณมิตร เพื่อส่งเสริม ให้เกิดความเจริญงอกงามทางจิตใจและพฤติกรรม

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาหรือเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาพัฒนาคุณธรรม

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางศาสนาหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาหรือพัฒนาคุณธรรม}}{\text{จำนวนอาจารย์ในสถาบันทั้งหมด}} \times ๑๐๐$
--

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ การบริการนิสิตระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการ และการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นิสิตในมหาวิทยาลัย
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นิสิต
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นิสิต
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๗ กิจกรรมนิสิตระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาทางด้านความรู้ ทักษะ จริยธรรมและลักษณะบุคคลเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรมของบัณฑิตที่ตามที่มีมหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตในภาพรวมของมหาวิทยาลัยโดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

- กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรมที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย
- กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต

๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต

๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีให้มี **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด** โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตเป็นผู้มี **สติปัญญาและคุณธรรม** มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในสังคม สามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีจริยธรรม คุณธรรม และจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ดำรงตนตามหลักศาสนาและค่านิยมที่พึงประสงค์ของสถาบัน เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศ

การประเมินตัวบ่งชี้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน **ภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร** ทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากระดับการบรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

นำผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของทุกหลักสูตร หารด้วยจำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรี ที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของทุกหลักสูตรของส่วนงาน <hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๙ ผลการประเมินภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรี
ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการในการพัฒนาและประเมินผลบัณฑิตปริญญาตรีด้าน ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการปรับตัวในสังคมยุคดิจิทัล

การประเมินตัวบ่งชี้นี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและทุกระดับของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งนโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

การประเมินบัณฑิตปริญญาตรีในตัวบ่งชี้นี้ให้ดำเนินการกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากผลการสอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์การประเมิน

นำผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตปริญญาตรี ของทุกหลักสูตรของส่วนงาน หารด้วยจำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรี
ที่สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของทุกหลักสูตรของส่วนงาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$$

หมายเหตุ : มีประกาศผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีการระบุคะแนนที่เป็นตัวเลข และเกณฑ์การผ่านที่ชัดเจน

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัยและสร้างนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ทุกมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการ ในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย ๓) มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายด้วยการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยหลักศาสนาทั้งระดับชาติและนานาชาติ และ ๔) ผลงานวิจัยมีคุณภาพที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สนองยุทธศาสตร์ของชาติ พันธกิจของมหาวิทยาลัย ตามกลุ่มสถาบันและการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ การจัดสรรทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์จากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor)

๓. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ดีเด่น

๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย งานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ในมหาวิทยาลัย คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย งานนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัยและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้น เงินทุนวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกทั้งหมดของมหาวิทยาลัย กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{๒๕,๐๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีงบประมาณ
๓. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx มาคิดคำนวณคะแนนด้วย
๔. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้

เกณฑ์ EdPEx ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ (จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๕. ให้อ้างอิงข้อมูล : เงินสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ จากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรณีที่เป็นทุนภายนอกให้สามารถนำมานับรวมได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

งบประมาณและทรัพยากรในการวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรมสะท้อนให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยซึ่งสังกัดสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ พัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนาให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการภายนอกที่สะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญและโดดเด่นการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากร้อยละของงบประมาณวิจัยและ/หรือบริการวิชาการที่ได้รับจากภายนอกเพื่อดำเนินการโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนา

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์พิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ผลการดำเนินงานไม่ น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๒๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๓๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๔๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก}}{\text{จำนวนงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย}} \times 100$$

หมายเหตุ :

๑. จำนวนงบประมาณ ทุนสนับสนุนการวิจัยและ/หรือบริการวิชาการที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรมของส่วนงาน

๒. งบประมาณทุนสนับสนุนการวิจัยให้ยึดถือตามรอบปีงบประมาณ

๓. ให้อ้างอิงข้อมูล : งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม จากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ

๔. งบประมาณภายใน และ งบประมาณภายนอก

๔.๑ งบประมาณภายใน

เงินงบประมาณที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยหรือส่วนงานภายใน ได้แก่ คณะ วิทยาลัยสงฆ์ วิทยาเขต หรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดสรรจากแหล่งทุนภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อ

สนับสนุนการดำเนินโครงการวิจัยและ/หรือกิจกรรมบริการวิชาการให้สอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยไม่พึ่งพาแหล่งทุนภายนอก งบประมาณภายในของ มจร ประกอบด้วย

๑) เงินงบประมาณแผ่นดิน ที่รัฐบาลจัดสรรให้มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๒) เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา รายได้จากการจัดการศึกษา การบริการวิชาการ การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา รายได้จากโครงการพิเศษ หรือเงินบริจาค ทั้งนี้ต้องเป็นเงินที่นำมาใช้สนับสนุนโครงการวิจัยและบริการวิชาการตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

๔.๒ งบประมาณภายนอก

เงินงบประมาณ หรือทุนสนับสนุนที่ส่วนงานหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย **ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย** เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการวิจัยและ/หรือกิจกรรมบริการวิชาการ ให้สอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ งบประมาณภายนอกเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของบุคลากร ความสามารถในการพัฒนาโครงการเชิงวิชาการ และการได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ซึ่งแหล่งทุนภายนอกของ มจร แบ่งออกเป็น

๑) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) หน่วยงานบริหารและจัดการทุนวิจัย (PMU ต่าง ๆ) ** หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา วัด หรือมูลนิธิ

๒) แหล่งทุนต่างประเทศ เช่น องค์กรระหว่างประเทศ สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานให้ทุนในต่างประเทศ

**PMU (Program Management Unit) หมายถึง หน่วยงานบริหารและจัดการทุนวิจัยที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่บริหารงบประมาณวิจัยให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ประเทศ โดยเน้นการสนับสนุนงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เชิงนโยบาย หรือเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

๖. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับตามประกาศ ก.พ.อ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ผลงานสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ผลงานการสอน ผลงานนวัตกรรม ผลงานศาสนา ที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐-๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{๒๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

๒. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีมิติตามพันธกิจในการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และสร้างนวัตกรรมที่ใช้หลักพระพุทธศาสนาเป็นฐาน บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่เพื่อนำไปพัฒนาปัญญาและคุณธรรมแก่ภาคส่วนต่างๆในสังคมเพื่อสร้างสังคม สันติสุขที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ น้ำหนักของจำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่มีการดำเนินการแล้วเสร็จในรอบปีการศึกษาในระดับพื้นที่ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ มีค่าน้ำหนักของระดับการดำเนินการประเภทต่างๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่	มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐ คะแนน
ระดับชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๑.๕๐ คะแนน
ระดับนานาชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๕๐	มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐	มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๗๐	มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๘๐	มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนิยาม}}{\text{จำนวนชิ้นงานหรือโครงการวิจัยและ/หรือนวัตกรรมทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ :

- ระดับพื้นที่ : การดำเนินงานภายในเขตพื้นที่ วัด ชุมชน ตำบลหรืออำเภอ
- ระดับชาติ : การดำเนินงานในระดับจังหวัดหรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ระดับนานาชาติ : การดำเนินงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมพื้นที่ในต่างประเทศ หรือประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือระดับสากล

- นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

- สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ผลงานงานวิจัย และ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (กลุ่ม ๔) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖

งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยควรสร้างงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชนและประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและสร้างนวัตกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับชาติหรือนานาชาติ

ทั้งนี้ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนามีการนำไปใช้ประโยชน์ตามความดังกล่าวไม่นับรวมงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา หรืองานวิจัยที่เกิดจากการเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตและต้องมีรายงานการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการนำไปใช้ประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมที่ตอบโจทย์ความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยหรือการพัฒนาประเทศ ในประเด็นต่อไปนี้

๑. การพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนา
๒. พัฒนาศักยภาพ ขีดความสามารถตามพันธกิจและการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย
๓. ไทยจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๔. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
๖. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
๗. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
๘. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๙. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๑๐. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
๑๑. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เสร็จที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย ตามสูตร

$$\frac{\text{งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำไปใช้ประโยชน์ของคณะ วิทยาเขตหรือวิทยาลัย}}{๕๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ร่วมกับหน่วยงาน วัด ชุมชน
๒. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ๕ ปีซ้อนหลัง (มีการต่อยอด หรือ มีการนำไปใช้กับพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายอื่น) และนำมาใช้ประโยชน์ในรอบปีการศึกษา ตามพันธกิจของคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย
๓. ไม่นับรวมงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา หรืองานวิจัยที่เกิดจากการเป็นปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ของนิสิต
๔. ตัวตั้งและตัวหารใช้กรอบเวลา ๕ ปี
๕. เอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา: ให้ใช้หนังสือหรือใบตอบรับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการพิจารณา
๖. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย
๗. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่บูรณาการทางพระพุทธศาสนาและมีการนำไปใช้ประโยชน์ ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ เพื่อขึ้นำสังคมไทยโดยเฉพาะการมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อขึ้นำสังคมโดยเฉพาะการมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาคำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการอีกด้วย

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ บุคคลที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การบริการวิชาการแก่สังคม**ชนิดของตัวบ่งชี้** กระบวนการ**คำอธิบายตัวบ่งชี้**

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการแก่สังคมที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการแก่สังคมที่มหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการแก่สังคม และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่ชี้้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจสติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน เพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือระหว่างคณะ วิทยาเขต วิทยาลัยหรือหน่วยงานเทียบเท่า

๒. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๑

๓. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน

๔. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๕. มหาวิทยาลัยสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย

๖. คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๒ โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของอาจารย์ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยทั้งนี้ ต้องมีอาจารย์มาจากคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓-๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒

ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการแก่สังคมมุ่งเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ตามจุดเน้น อัตลักษณ์และความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ โดยมุ่งหวังว่าชุมชนจะต้องเข้มแข็ง มีขีดความสามารถในการจัดการปัญหาของตนเองได้ในระดับหนึ่ง มีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานวัฒนธรรม ความเชื่อ คุณค่าดั้งเดิม ศาสนา และเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งพาเอื้อต่อกันและกันโดยแต่ละชุมชนได้ใช้ศักยภาพของตนเองคลี่คลายและจัดการปัญหาได้ด้วยตนเองภายใต้ความร่วมมือและสนับสนุนจากองค์กรภาคีเครือข่ายที่หลากหลาย

ผลลัพธ์การบริการวิชาการแก่สังคม เช่น รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น คุณภาพชีวิตของชุมชนดีขึ้น ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ชุมชนพึ่งตนเองได้ ชุมชนรักษาสິงแวดล้อม มีการบริหารจัดการของภาครัฐในพื้นที่มีความโปร่งใสตรวจสอบได้

มหาวิทยาลัยกำกับติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย ๑ ชุมชนต่อ ๑ ส่วนจัดการศึกษา ทั้งนี้ ส่วนงานที่จัดทำบริการวิชาการ ระดับสถาบัน ต้องจัดทำกิจกรรมเช่นเดียวกับ คณะวิทยาเขต วิทยาลัย อย่างน้อย ๑ กิจกรรม โดยมีผลกระทบระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

๐ คะแนน	๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
- ไม่มีการดำเนินการ	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม แต่ไม่ได้ระบุชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจน หรือไม่มีความชัดเจน หรือไม่มีหลักฐานการติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานกับชุมชนดังกล่าว	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีหลักฐานการดำเนินกิจกรรมและการติดตามผลในระดับกิจกรรม หรือผลผลิต แต่ยังไม่สามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชนในเชิงการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนก่อนดำเนินงาน มีการติดตามและประเมินผลหลังดำเนินงาน และสามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดกับชุมชนอย่างน้อยหนึ่งด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ หรือการแก้ไข	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีระบบกำกับติดตามและประเมินผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง และสามารถแสดงผลลัพธ์เชิงความเข้มแข็งของชุมชนได้อย่างชัดเจน เช่น การรวมกลุ่ม การ	- มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีกลไกกำกับติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ แสดงผลลัพธ์เชิงความเข้มแข็งของชุมชนอย่างน้อยหนึ่งมิติ และสามารถสรุป

๐ คะแนน	๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
			ปัญหาของชุมชน พร้อมหลักฐานประกอบที่ตรวจสอบได้	พึ่งตนเอง การจัดการชุมชนหรือการยกระดับคุณภาพชีวิตโดยมีหลักฐานการประเมินผลจากชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	เป็นแนวปฏิบัติที่ดีหรือขยายผลสู่ชุมชนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ :

มิติของความเข้มแข็งของชุมชนตามเกณฑ์มาตรฐาน (ใช้ในการพิจารณาคะแนน ๕)** มิติที่ใช้พิจารณา ประกอบด้วยอย่างน้อยมิติใดมิติหนึ่งร่วมกัน ดังต่อไปนี้

มิติทางสังคม หมายถึง การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความสัมพันธ์ของคนในชุมชน การรวมกลุ่ม การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย หรือการพัฒนากลไกชุมชนให้สามารถร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

มิติทางเศรษฐกิจหรืออาชีพ หมายถึง การพัฒนาทักษะอาชีพ การเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การจัดการทรัพยากรหรือทุนชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน

มิติทางการศึกษาและการเรียนรู้ หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ หรือสมรรถนะของคนในชุมชน การเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน หรือการนำองค์ความรู้ไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มิติทางวัฒนธรรมและคุณธรรม หมายถึง การอนุรักษ์ ฟื้นฟู หรือพัฒนาทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณธรรม จริยธรรม หรือการประยุกต์ใช้หลักพระพุทธศาสนาในการดำเนินชีวิตและการจัดการชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของ มจร

มิติด้านคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การยกระดับคุณภาพชีวิต สุขภาวะกายและใจ การจัดการสิ่งแวดล้อม หรือการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน

** มิติของความเข้มแข็งของชุมชนที่ใช้ในการพิจารณาตัวบ่งชี้ นี้ เป็นการบูรณาการตามกรอบมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา แนวคิดผลลัพธ์และผลกระทบตามเกณฑ์ EdPEX และกรอบการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

- เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้วบ่งชี้ที่ ๓.๒ ผลการบริการวิชาการแก่สังคมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓

บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้

ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บุคลากรทั้งหมดของมหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรม ด้วยศาสนา ถือว่ามีบทบาทสำคัญในเป็นผู้นำในการนำหลักพระพุทธศาสนาไปพัฒนาจิตใจ สติปัญญาหรือพฤติกรรมของประชาชน จนสามารถสร้างต้นแบบหรือสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการใช้หลักพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมจนเป็นต้นแบบให้ผู้อื่นนำไปการการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น การที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนได้รับรางวัลหรือได้รับการอ้างอิงเพื่อนำไปเป็นต้นแบบสะท้อนความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยในสังคมด้วยปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนา

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หรือนำไปเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชน โดยน้ำหนักของผลงานที่บุคลากรมีบทบาทหรือได้รับการอ้างอิง หรือนำไปเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอด หรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชน มีค่าน้ำหนักของบทบาทหรือผลงาน ๆ ในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่	มีค่าน้ำหนัก ๑.๐๐ คะแนน
ระดับชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๑.๕๐ คะแนน
ระดับนานาชาติ	มีค่าน้ำหนัก ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐	มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๗๐	มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๘๐	มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙๐	มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรสายวิชาการ ที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง	x ๑๐๐
<hr/> จำนวนบุคลากรสายวิชาการทั้งหมดของสถาบัน	

หมายเหตุ :

บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง หมายถึง บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีบทบาทในการดำเนินงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพุทธนวัตกรรม และมีผลงานที่ได้รับการอ้างอิง ถูกนำไปใช้ประโยชน์ หรือถูกใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาและต่อยอดในระดับ

ชุมชน สังคม หรือหน่วยงานภายนอก หรือได้รับรางวัลที่สะท้อนผลลัพธ์ด้านการพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน โดยต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สามารถตรวจสอบได้

- ระดับพื้นที่** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการภายในเขตวัด ชุมชน ตำบลหรืออำเภอ
- ระดับชาติ** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการภายในจังหวัดหรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ระดับนานาชาติ** : การได้รับเชิญหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการในระดับสากลหรือหน่วยงานต่างประเทศ

- นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

- สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ บุคคลที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (กลุ่ม ๔) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

องค์ประกอบที่ ๔ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ มุ่งสู่การพัฒนาปัญญาด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยปรับใช้หลักศาสนาให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา
แบบสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม**ชนิดของตัวบ่งชี้** กระบวนการ**คำอธิบายตัวบ่งชี้**

มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นมุ่งสู่การพัฒนาปัญญาด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยปรับใช้หลักศาสนาให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จัดทำแผนด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้าน ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ -๗ ข้อ

**ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา
แบบสร้างสรรค์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ในการ สืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมไทยและศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ ในเขตพื้นที่ให้บริการการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเชิงระบบ การจัดเก็บ การสืบค้น และการรวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมาของวัดและแหล่งศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาจัดเก็บเป็น องค์ความรู้เชิงวิชาการและเชิงวัฒนธรรม ที่สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าให้แก่ประเทศ

การดำเนินงานดังกล่าวมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือกับ หน่วยงานระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตามความเหมาะสม รวมทั้งการนำผลงานและผลลัพธ์จากการดำเนินงานของ คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลในระดับสถาบันอย่างเป็นระบบ

มหาวิทยาลัยดำเนินการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลลัพธ์ ที่เกิดจากการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๑ ชุมชน ต่อ ๑ ส่วนจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับชุมชน วัด หรือสังคมในพื้นที่

ทั้งนี้ ส่วนงานระดับสถาบัน ที่ดำเนินการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ จะต้องจัดให้มีกิจกรรมหรือโครงการในลักษณะเดียวกับคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย อย่างน้อย ๑ กิจกรรมต่อรอบปีประเมิน และต้องแสดงให้เห็น ผลกระทบในระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างชัดเจนตามเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

๐ คะแนน	๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
- ไม่มีการดำเนินการ	- มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา แต่ไม่ได้ระบุชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจน หรือไม่มีหลักฐานการกำกับติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน	- มีการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม การสืบสาน รักษา หรือ ต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา กับชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้อย่างน้อยหนึ่งชุมชน และมีหลักฐานการติดตามผลในระดับกิจกรรม	- มีการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา กับชุมชนที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้อย่างน้อยหนึ่งชุมชน มีการกำกับติดตามและประเมินผลหลังดำเนินงาน และสามารถแสดง	- มีการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน ที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้ มีกลไกกำกับติดตามและประเมินผล	- แสดงให้เห็นว่าการสืบสาน รักษา และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ครอบคลุมอย่างน้อยหนึ่งชุมชน ที่มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวบ่งชี้ มีกลไก

๐ คะแนน	๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
		หรือผลผลิต แต่ยังไม่สามารถแสดงผลลัพธ์เชิงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับชุมชนได้อย่างชัดเจน	ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชนอย่างน้อยหนึ่งด้าน เช่น การเรียนรู้ คุณค่าทางวัฒนธรรม หรือ การมีส่วนร่วมของชุมชน พร้อมหลักฐานที่ตรวจสอบได้	ต่อเนื่อง และสามารถแสดงผลลัพธ์เชิงคุณค่าและความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของชุมชนได้อย่างชัดเจน	กำกับติดตาม ประเมินผล และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ แสดงผลลัพธ์เชิงคุณค่าและความเข้มแข็งของชุมชนมากกว่าหนึ่งมิติ และสามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีหรือต่อยอดขยายผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ

มีการจัด หมายถึง มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการเกิดขึ้นจริง เช่น การจัดงาน การจัดอบรม หรือการจัดกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม โดยมีหลักฐานแสดงการจัดกิจกรรม แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการอย่างเป็นระบบ หรือการแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน

มีการดำเนินการ หมายถึง มีการปฏิบัติงานตามแผนหรือกระบวนการที่กำหนด มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับชุมชนเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีหลักฐานการกำกับติดตามหรือการประเมินผลที่สามารถแสดงผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานได้

มีคุณสมบัติตามคำอธิบายตัวชี้วัด หมายถึง ชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่มีการระบุชื่อ ที่ตั้ง และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน มีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม หรือวิถีชุมชนตามวัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด มีการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับส่วนงานจัดการศึกษา และสามารถแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานได้ พร้อมหลักฐานที่ตรวจสอบได้

- นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

- เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้วงบ่งชี้ที่ ๔.๒ ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบสร้างสรรค์ ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำความคิดเห็นไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย การติดตาม ทบทวนและปรับปรุงแผน การประเมินความต้องการด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ระบบการบริหารงานบุคคลที่ส่งเสริมการนำศักยภาพของบุคคล มาใช้อย่างเต็มที่ และทำให้บุคลากรมีความสุขและมีความมั่นคงในอาชีพ มีการบริหารการเงินที่โปร่งใส มีการบริหารความเสี่ยงเพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ประกอบด้วย ๗ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการบริหารของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๖ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๗ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑   การบริหารของมหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้   กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัยและสร้างนวัตกรรม การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีการบริหารด้านการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การติดตามทบทวนและปรับปรุงแผน การประเมินความต้องการด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ระบบการบริหารงานบุคคลที่ส่งเสริมการนำศักยภาพของบุคคลมาใช้อย่างเต็มที่ การบริหารการเงินที่โปร่งใส การบริหารความเสี่ยง และการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์
๒. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนา นิสิต อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการจัดเรียนการสอน และโอกาสในการแข่งขัน
๓. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
๕. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ
๖. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
๗. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ
๘. การติดตาม ทบทวนและปรับปรุงแผนการดำเนินงาน ตามแผนกลยุทธ์ แผนอัตรากำลัง ความเสี่ยงการเงินและทรัพย์สิน และการประกันคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔-๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖-๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๘ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ผลการบริหารงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย จะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละมหาวิทยาลัยได้มี กำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัยทุกแห่ง

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย}}{\text{จำนวนคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยในการจัดเรียนการสอน วิจัยและสร้างนวัตกรรม บริการวิชาการแก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ความโดดเด่นและเป็นเลิศตามพันธกิจและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยเกิดจากการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานและตามพันธกิจและการบริหารจัดการให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินคุณภาพภายในระดับส่วนงานในแต่ละปีการศึกษา มหาวิทยาลัยจะนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้จากกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบันมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษาถัดไปโดยมีการกำหนดเป็นตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมของแผนตามผลการประเมินและข้อเสนอแนะของกรรมการประเมินฯ จากนั้นดำเนินการตามแผนเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของแผนที่กำหนดไว้

ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการกำกับติดตามความสำเร็จของแผนและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาคุณภาพสามารถดำเนินการเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพของของมหาวิทยาลัย

การประเมินผลลัพธ์ตามตัวบ่งชี้นี้ พิจารณาจากจำนวนตัวชี้วัดของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน โดยมีเกณฑ์พิจารณาให้คะแนนผลลัพธ์ ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๕๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๖๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๗๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๘๐	ผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ ๙๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรมของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมดของแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย}} \times 100$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัย โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๒. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา

๓. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้เกิดผลตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

๔. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบันเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ข้อ ๑	มีการดำเนินการ ข้อ ๑-๒	มีการดำเนินการ ข้อ ๑-๒-๓	มีการดำเนินการ ข้อ ๑-๒-๓-๔	มีการดำเนินการ ครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์การพัฒนาคุณภาพการศึกษามุ่งเน้นไปสู่มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาระดับโลก ต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศ โดยการทำข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) กับสถานศึกษา หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทั้งสองฝ่าย เช่น โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิต หลักสูตรสองปริญญา ข้อตกลงร่วมมือในการจัดเรียนการสอนร่วมกัน สหกิจศึกษาต่างประเทศ งานวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

ข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) นับเฉพาะที่ผ่านความเห็นชอบของสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัยตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

แปลงค่าร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติชัดเจน โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. จำนวนร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติชัดเจนตามสูตร

$$\frac{\text{ร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติชัดเจน}}{\text{จำนวนข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่ผ่านความเห็นชอบของสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ในประเทศหรือต่างประเทศที่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

๑. นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX มาคิดคำนวณคะแนนด้วย

๒. เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX ภายใต้วบ่งชี้ที่ ๕.๕ ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๖ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยฯ ในฐานะสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนามีมิติตามพันธกิจในการนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาซึ่งนำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติและสังคมโลก

ในการดำเนินงานมหาวิทยาลัยจะกำหนดแผนงาน โครงการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้หลักพระพุทธศาสนา จัดให้มีระบบและกลไกในการดำเนินงานระดับสถาบันและเครือข่าย มีสรุปผลการดำเนินงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยสมาชิกในเครือข่ายได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) ระหว่างกัน

การประเมินการดำเนินงานโครงการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้พระพุทธศาสนาของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามลำดับกระบวนการ ดังนี้

- กระบวนการ A การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันกับเครือข่าย
- กระบวนการ B จัดระบบและกลไกการดำเนินงานระดับสถาบันและเครือข่าย
- กระบวนการ C ดำเนินการตามแผนที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ของสมาชิกเครือข่าย
- กระบวนการ D ประเมินผลและสรุปการดำเนินงานตามแผนที่ตั้งไว้เพื่อการพัฒนา
- กระบวนการ E จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยสมาชิกในเครือข่ายตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินงาน แบบ A	สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินงาน แบบ A + B	สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินงาน แบบ A + B + C	สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินงาน แบบ A + B + C + D	สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินงาน แบบ A + B + C + D + E

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๗ ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๔ กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีมิติตามพันธกิจในการทำงานกับเครือข่ายหน่วยงานภายนอกเพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนโดยการนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนามาขึ้นนำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติและสังคมโลก

ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักพระพุทธศาสนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติที่นำมาประเมินตามตัวบ่งชี้นี้คือผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือกับเครือข่ายอยู่ในช่วง ๓ ปีการศึกษาซ้อนหลังรวมปีที่ทำการประเมิน โดยมีค่าน้ำหนักของระดับความร่วมมือประเภทต่างๆ ดังนี้

ระดับพื้นที่ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน

ระดับชาติ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๑.๕๐ คะแนน

ระดับนานาชาติ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๗๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๘๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙๐	ผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ :

ระดับพื้นที่ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายภายในขอบเขตพื้นที่ระดับวัด ชุมชน ตำบลหรือระดับอำเภอ

ระดับชาติ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายระดับจังหวัด หรือหน่วยงานสังกัดส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า

ระดับนานาชาติ : ผลงานวิชาการที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย
องค์กรในต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีมาตรฐานสากล

อ้างอิงข้อมูล : สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

ผลงานวิชาการ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการดำเนินงานทางวิชาการของบุคลากรของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยร่วมกับเครือข่ายชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกในเชิงพื้นที่หรือเชิงคุณค่า
ซึ่งมีลักษณะเป็นองค์ความรู้หรือผลผลิตทางวิชาการที่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ สามารถตรวจสอบได้ และ
ถูกนำไปใช้ประโยชน์จริงในการพัฒนาชุมชน สังคม หรือการเสริมสร้างคุณธรรมและปัญญา ตามบทบาทของ
มหาวิทยาลัยกลุ่มที่ ๔

ผลงานทางวิชาการดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของงานวิจัย งานวิชาการ งานสร้างสรรค์ พุทธนวัตกรรม
เอกสารวิชาการ คู่มือ หลักสูตร กระบวนการพัฒนา โมเดล หรือแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งผ่านกระบวนการพัฒนา
อย่างเป็นระบบ มีการร่วมดำเนินงานกับเครือข่ายอย่างชัดเจน และมีหลักฐานการเผยแพร่ การอ้างอิง หรือการ
ใช้ประโยชน์ที่สามารถตรวจสอบได้

เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา หมายถึง กลุ่ม
หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือชุมชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการ
ดำเนินงานทางวิชาการ **ทั้งที่มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หรือไม่ก็ตาม** โดยใช้หลักคำสอนทาง
พระพุทธศาสนา เป็นกรอบในการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพุทธนวัตกรรม
เพื่อเสริมสร้างปัญญา คุณธรรม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของประชาชน และส่งเสริมสันติสุข ความสามัคคี
และการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

- นำข้อมูลของส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx มาคิดคำนวณคะแนน

- สำหรับการประเมินคุณภาพในส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx ภายใต้ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๗ ผลงานทางวิชาการ
ที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (กลุ่ม ๔) ให้คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ
สถาบัน ดำเนินการพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงานดังกล่าวให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่
กำหนด

ภาคผนวก

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗**

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่
๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกัน
คุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้
ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประกอบด้วย วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย กอง สำนักงานประกันคุณภาพ
สำนักงานตรวจสอบภายใน สำนักงานพระสอนศีลธรรม สำนักงานสภามหาวิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน
และหน่วยวิทยบริการ

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การติดตาม การควบคุม การตรวจสอบ
และการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก” หมายความว่า การติดตามและการตรวจสอบ
คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ
มหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

“การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา
ของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัย

- (๑) กำหนดนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) กำกับและดูแลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๔) กำหนดแผนพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อมอบให้ส่วนงานที่ดูแลด้านการพัฒนาบุคลากรนำไปปฏิบัติ
- (๕) กำหนดแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในและภายนอกตามนโยบายการประกันคุณภาพ
- (๖) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- (๘) อนุมัติรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย เพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก
- (๙) พิจารณาให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย
- (๑๐) กำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- (๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๑๒) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ข้อ ๑๑ สำนักงานประกันคุณภาพดำเนินงานประกันคุณภาพให้เป็นไปตามนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๒ ให้มีคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี สำนักทะเบียนและวัดผล สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาเขตบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน ศูนย์ และวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
- การประชุมคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ข้อ ๑๓ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้จัดสรรเป็นการเฉพาะและเพียงพอต่อการดำเนินงาน

หมวดที่ ๔

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๔ ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ในกรณีที่ส่วนงานมีผลการประเมินไม่ผ่านในการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอาจเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ปรับลดงบประมาณรายจ่ายประจำปีและให้มีผลกระทบต่อการขอเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรต่างๆ ก็ได้

ข้อ ๑๕ กระบวนการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต้องดำเนินการทุกรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

(๑) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งที่ตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ภายในระยะเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณชน

(๕) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน

(๑) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ให้ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งที่แต่งตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของส่วนงาน เสนอต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระยะเวลาที่กำหนด

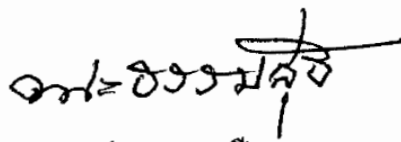
(๕) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานนำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ที่ ๑๙๖๖ / ๒๕๖๘
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงแต่งตั้งให้บุคคลผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย :-

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
๔. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต	กรรมการ
๕. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ	กรรมการ
๖. รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่	กรรมการ
๗. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป	กรรมการ
๘. รองอธิการบดีวิทยาเขตหนองคาย	กรรมการ
๙. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครศรีธรรมราช	กรรมการ
๑๐. รองอธิการบดีวิทยาเขตเชียงใหม่	กรรมการ
๑๑. รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น	กรรมการ
๑๒. รองอธิการบดีวิทยาเขตอุบลราชธานี	กรรมการ
๑๓. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา	กรรมการ
๑๔. รองอธิการบดีวิทยาเขตแพร่	กรรมการ

-๒-

๑๕. รองอธิการบดีวิทยาเขตสุรินทร์	กรรมการ
๑๖. รองอธิการบดีวิทยาเขตพะเยา	กรรมการ
๑๗. รองอธิการบดีวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส	กรรมการ
๑๘. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครสวรรค์	กรรมการ
๑๙. รองอธิการบดีวิทยาเขตนครน่านเฉลิมพระเกียรติ	กรรมการ
๒๑. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๒๑. คณบดีคณะพุทธศาสตร์	กรรมการ
๒๒. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
๒๓. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	กรรมการ
๒๔. คณบดีคณะสังคมศาสตร์	กรรมการ
๒๕. รองศาสตราจารย์ ดร. วศิน อิงคพัฒนากุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๖. นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๘. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ
๒๙. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๐. ผู้อำนวยการสำนักงานประกันคุณภาพ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๘

(พระพรหมวัชรธีรอาจารย์, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

"มุ่งสู่มาตรฐานการศึกษา พัฒนาคุณภาพอย่างยั่งยืน"

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ นี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทาง
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและทิศทางการจัดการศึกษาสมัยใหม่
เพื่อคุณภาพการผลิตบัณฑิตและการบริหารจัดการองค์กร
ให้มีประสิทธิภาพในระดับสากล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานประกันคุณภาพ อาคารสำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต.ลำไทร อ.วังน้อย
จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
www.qa.mcu.ac.th